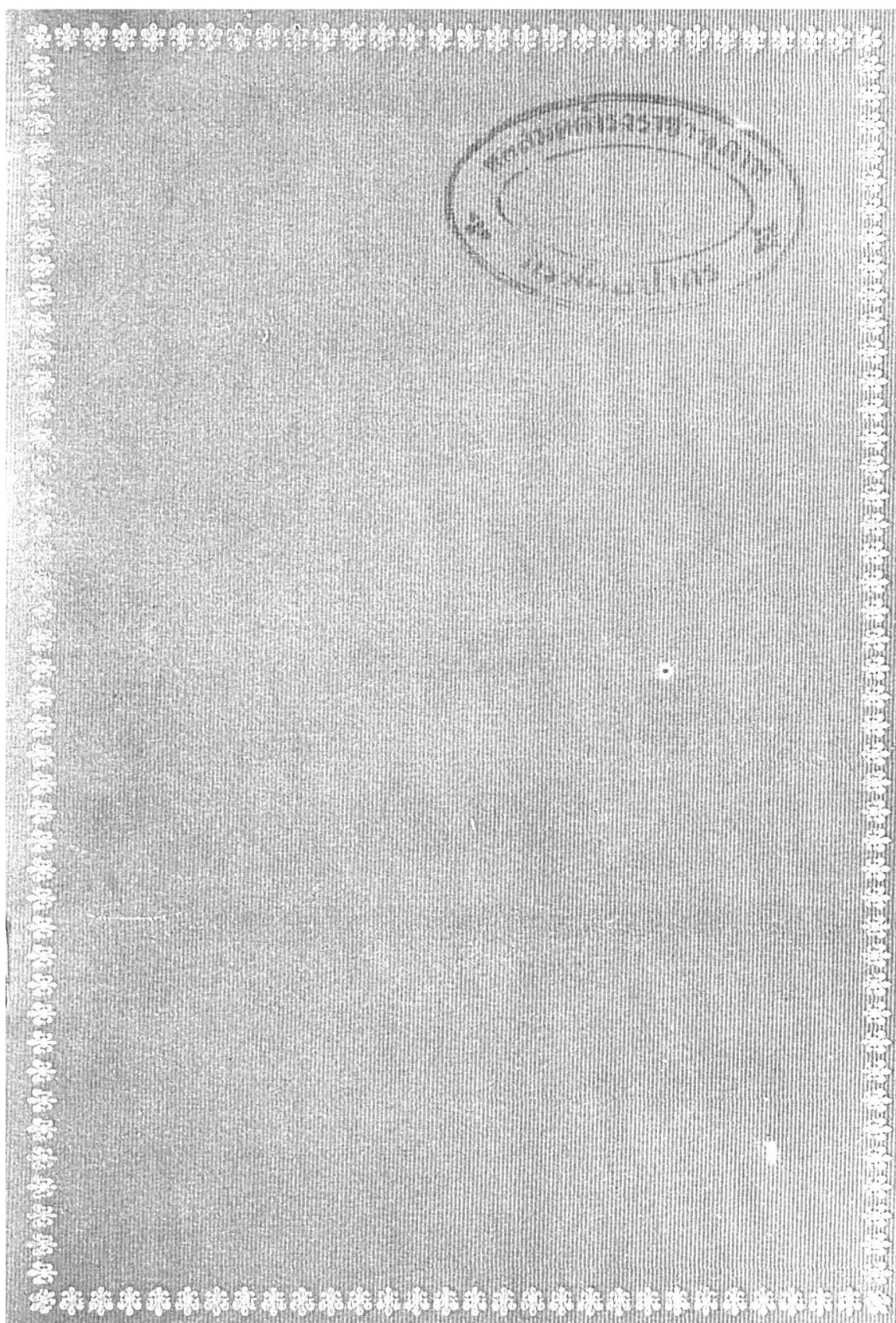

กรมพระ ตำรวาบ้านภูพาน

อัครเสนาบดีการ สยามวิจิตรกรมประภา

มิ่งฟ้ารรบาทภูพาน สหการประภาสารคดี

วรรณปัญญาภักดีเกษ นันทาริเยศรมวษสดีไสย

ศิริกนไทรคุณธาดา อุดมเทพานุภาพบพิตร

NATIONAL LIBRARY OF THAILAND

31111005335856

๗.๕

บานแพนง

- ๑ ยวนพ่าย
- ๒ กำธรวณ
- ๓ หริภุญไชย

หน้า ๒๗
" ๑๕๙
" ๑๑

โคลงยวน พ่าย

ฯ๑ ขอพระเกียรติ พระเจ้าช้างเผือก กรุงเก่า

ศรีสัตนาคนหุต ชัยภูมิมงคล วิมลวิบุลย์ อุดมยาดิเรก เอกบุรุษกรรณ
ทศนัฏฐมุขลิก วิมลดิศโรไสยม บรมนบชภิวัตน์ บาทโรหพระโคตม
สมนุพระสัทธิธรรมาภิเศก บพิตรมหิตินิเทศาจารย์ มหาคณาทรศาสตร์
หฤทยธรรมาภรณ์ ทรงทอสังฆมหาบุรุษยลทัศณีย์ ตระกษัยโสภาทร บวรสะคะนาค
อนนตญาณอะเนก อ.ศกษาเสนาบดีก อภิธานพหุญาณ มหิ.ธิ.เสนา
นายฉัพพิริวงษ์ เพียรพิพรรณจันทรโฏ โสภณพัชรวิภาส พิภพละโว้
เท้าหกห้องฟ้าหัดดีลับ คารวณพมณฑล ธรรมาภิวันชนป.ระวั
วรสัทธิธรรมาคม อุดมมอภีวันทนา อัมภววิยาภิวัตน์ อาดิษศอุคเชน
เปนกระตักกระต่ากร ผงอนทวัชรัตนีตต จงพิงดต่างต่าง พ่างระคว่ำที่ สี่หลัก
ฟ้าทั้งหกผกผาย ร่ายยรต่ำแสงสลับ สดุดภพมณฑล ตตมรรตฤต ในขณะนั้น
นั้นพระพรหมพระพิศณุ พระอิศวรผู้ขลุ่ดเดช เทพบรมพิสิธ คณิศคตฤณ
แก่ประชาชาวราชบุรี อวยว้จันนารตทั้งมุด ตัญพิภพณสืบสิ่ง ข้างพระ
แสงรังธรวบ รวงธอชัยภูมรรติมามิศร์ ด้วยพิศวงพิศวง
พระเก็จเจ็ดจมาอุบตี ไฉนรัชกษัตริย์ ทวีดิวงษะภิชาติ ร่มบวรราชวิ
ษุณณ์นิให้หงาย ทายแผ่นฟ้าให้คว่ำ ล้ากรันรศันวิภคร์ ศรีสัตย
บให้ฮ่อน หนุนพระพุทธรัดถนให้ทรง ต่วงคัลลยวิชัย ให้ถวณ
ประหารทุกขให้ถนัย ไชยเศศให้ถนอม เปรมใจราษฎรนิละ แก้ว
ยศใหญ่โยก คิณกโตถยฮาศรย ขยชนนุเบนทรทรวงเดช ฤาถ่ง
ดินฟ้าฟุ้ง ชำวขจร

หน้า ๕๘

ฉวิญาณ

๑ พรหมพิศณุบรมศวเจ้า	จอมเมรุ มาศแป
ยมะศรมารุตอร	ฮาคันม้า
พรุณอักษิณิพวนทรา	สุรเสพย์
เรืองวิวิธฟ้าเจ้า	แจ่มจันทร์
๒ เอกภคเทพย์แดรง	เออองค์
เปณพระศรีธรรเพช	ที่อ้าง
พระเด็จดำรงรักษ	เลี้ยงโลกย์ ได้แป
ทุกเทพย์ทุกทังไหว	ช่วยไชย
๓ พระนามถ้ายโคกหด้า	เดชคู่
นายกไตรภพญา	ร่าได้
พระมานันเทาทุทฐ	ทุกสิ่ง เด่มอแป
ทุกเทศทุกท้าวไท	นอบเนื่อง
๔ พระมายศยิ่งฟ้า	ดินชม ชื่นแป
มาตังไตรรัตนเรือง	รอบหด้า
พระมาสมถนภาร	เพญโพธิ์ ได้แป
ไกรแข่งไกรชิงถ้า	ถ่องเอง
๕ พระมากฤโฆษเรือง	แรงบุญ ทำนนา
ทุกทัตติมนบเกรง	กราบเกล้า
พระมาเสด็จเสด็จคุณ	ครองโลกย์ ได้แป
เอกรัตราชต้องเฝ้า	ไฝ่เห็นขอเห็น

๖ พระมาเพ็ญ โภคย์พัน	ไพศรพ โสคเย
ภูตบ่อเงินทองเปน	บ่อแก้ว
พระมาเกิดเกษมภาพ	ท่งดี เดมยแซ
มาดำแดงกัถำแก้ว	เกตุอนรณ
๗ พระมามถ้างท้าวท้าว	ชรณ
อันอาจเอากดเอา	พ้อเลี้ยง
พระมาก่อภูมิ	ศักรราช
อันอยู่โดยยุตรีเพียง	พ้างอารีย์
๘ พระมาแมนดำรุตร้อง	ถวายพร เพ็ญแซ
มาดำแดงไชยชาญ	เชียวแก้ว
พระมารบาตบร	ทุกทวิป ไล่แซ
มาดำแดงฤทธิแผ้ว	แผ่นดิน
๙ พระเด็จจ้แดงคิพรแก้ว	การยุทธ์ ยิ่งแซ
มาดำแดงสิทธิศิลป์	เลิศถัน
พระมายิ่งแมนรุจิ	เรืองราช
มาดำแดงยศพัน	แพ่งถมา
๑๐ พระมากุเทศ์เทียน	มากัถ
มาผ่านภวมาฉาย	แผ่นฟ้า
พระมาก่อธรรมมา	ครองโลกย์
มาสืบสืบมาชั่ว	ข่มเข็ญ

๓๑ พระมาศโยกผัน
มาพ่างมาภาเปน
พระมาเทียบเทียบมณนา
มาเทียบมาทบนั่ว

พรหมา
ขึ้นแก้ว
ชิปราช เพรงแซ
แผ่นไครย์

๓๒ เอกถว อากคมถ้ำ
เอกทธรยาไศรยเสวง
เอกาจดคำกรวัช
เอนกสัถวเกื้อให้

เอกษวัณย์ ทำนฤ
ชอบไซ้
รอนราชวัร ไล่แซ
ด่างคัตย

๓๓ ทวิบททวิชาติ.ชื่อ
ทวิคุณาริกรรม
ทวิพิเทวชิราทรวง
เทวภาพเทวหกพัน

สุริยวงษ์ ทำนฤ
เลิศถัน
สุริยเดชพย ไล่แซ
แว่นไฉ

๓๔ ไตรยัศวรดีไกร เทพยเวียง
ไตรยัโดกยไกร ไตรยัภพ
ไกร ไตรยั มีฏก ตรดี
ไกร ทัว ไตรยั พิช แปล

ไตรยัรณัน
ทัวแท้
ไตรยัเพท
บ่งชาญ

๓๕ ควี ควี ควี เนตร คำน
ครดี ทำน ครดี ปาน ครดี
ไตรยั ครวัณย์ ก็ ดี ครดี
ครี โทษ ครี คุณ ให

ครี ศักดิ์ ก็ ดี
ทำน ได้
ไตร ถ้อง
เลิศ ภา

๓๖ จตุรทฤษฏีธรรม ถ้องแจ้	จตุรา
คมจตุรคุณฤา	กิด กั้น
จตุรา คมารักษ์	จตุร โถกย์
แจ้ จตุรยุชนี้	ช้อง กัดบิ
๓๗ จตุร มงคล โยค แจ้	จตุรพิช
แจ้ เพศ จตุรพรรค	ห่อ ด้ยง
จตุราวุธทิศ	จตุรเทศ
แจ้ จตุรภักตร์ เพียง	พ่าง ฮาวิย
๓๘ จตุโร บา เขศ แจ้	จตุรงค์
แจ้ จตุรฤทธิมาน	ทัว แท้
จตุรา รียศภัย ทรง	ทา ยาทย์
แจ้ จตุรผด แก้	ยวค ชาญ
๓๙ เบญจพุทธราช บัน	เบญจางค์
เบญจามาร เบญญา	ผ่า แล่ว
เบญจาพิทธ ยางค์	คณาเนก
เบญจนิเวรณ แร้ว ร้าง	ร้าง เห็น
๔๐ เบญเจนทริเยศ บัน	เบญจา
นันทรีย เบญจัก	ไปถ์ เบล้อง
เบญจปกรณา	พิธมารรค์
เบญจยศ นัน ไร่้อง	รวก พรหม

๒๓ เบื้อง ประสาท บั้น	เบื้อง าศิ
สถนร เบื้องจรมณั ฤ	ร่า ได้
แจ้ง เบื้องจพยัคฆ์	เดิสนิ ก็ ดี
เบื้องจพิมุตติ ท้าว ไท	ถึ แดง
๒๔ ขณฺณ กษัตริย์ เศวตไท	โดย ขรรณ ถ้อง แด
ขณฺณ เหตุ ขณฺณ พักขุแจ้ง	จาก ถ้วน
ขณฺณ ทวารัณฺณคา	รพย์ สารุ ได้ แด
ขณฺณ นิเวรณฺณ เณ ถ้วน	เผื่อ ผล
๒๕ ขณฺณ สารณยารภ ฐ	ฤ มี ยศนา
ขณฺณ คต เจริง คต	คอบ เคอ
ขณฺณ พิน รังษี	เสาวภาศ
ขณฺณ ถมย แก้ว เกอ	เกอช เกษม
๒๖ สัมคานธรยาฆร ไท	พาแดง ถ้อง พอ
สัมคเคกษา เปรม	ปราช แปด
สัมคคาร หา แสง	สับ ตำห์
สัมคนิวัช แก่ ถ้วน	ถ้อง ขรรณ
๒๗ สัมคณิก สัมคพำห์ พวอง	สับคตินุ
สัมคสี่ทนต์ร แสง	จาก แจ้ง
สัมค ทักษิณยถ	สับคณศ ก็ ดี
สัมค วิสุทธ ไท แดง	ถ้อ ผล

๒๖ อัมมโถกุตเรศเือง	อัมมฉวน
อัมมมงคลโค	ทอม ไค
อัมมโถภาษ ฉวียัม	พิบาก ก็ คี
อัมม เบญญา ไค	เชียวชาญ
๒๗ อัมมมิตยา ภากย์แม่	เมธา เทียง แ
อัมม กษิณ อานอรรณ	กถาว แก
อัมมโถกธรรมา	ศรยศาสตร์ ใต้ แ
อัมมมคท ไท แท	เทียง ฉาน
๒๘ นพ สัมคาวาศรั	เวียง สัม ถึง แ
นพ รุป เวียง นพ มาน	ดั่ง ถ้วน
นพ โถกุตตรจบ	คุณ ไทษ ก็ คี
นพ สังฆการถ้ว ถ้วน	ถึ แถถง
๒๙ ทศพิธรร โมช แท	ทศษกนธ์
ทศพิศุ แต่ดง ทศ	เกดศกถ้ว
ทศกาย พถ ทศ	พถ ภากย์ ก็ คี
ทศอศุภ หมัว ห้วม	ห่อษกนธ์
๓๐ ทศกศุสโต ศาคร แท	ทศธรรม
ทศ อกศุสทศกษิณ	ฉิม ฉร้าง
ทศบาวรี สรร	เพชญ์ พ่อ ถถ ๖๖
ทศโกธร พระเจ้า มถ้าง	เม่ง นอน

๓๑ ทศบุณพระแต่ง กัฏ	แสง สดัก บาป แะ
ทศนิชรวด	ยิ่ง ผู้
ทศญาณ ทศพิศุ	ยด โยค ไล่ แะ
ทศรูป พระเจ้า รั	เวียน เวียง
๓๒ พระกฤติ ดงวน โถกย์เพียง	พระ พรหม
พระ รอบ วัณช เพียง พิศุ	ผ่าน เฒ่า
พระ เถาญ ฟ่าง พระ สยม	ภูวนารก ไล่ แะ
พระ โปรต เพียง พระ เจ้า	โปรด ปราน
๓๓ พระเบญโญภาคเพียง	ทินกร
พระ ตำเียง ป่าน ศวร	ดี หน้า
พระ โคม เณร ศรี สมร	พิมพ์ ภาคย์
พระ แจ่ม พระ เจ้า จ้า	แจ่ม อินทร์
๓๔ พระ ทรง ปฤก ยาก เพียง	พระ กรรณ
พระ หฤทัย เทียม ดินธุ	เชียว ชิง
พระ ทรง เสดธณ ถิ่น	พระ พิศุ
พระ ภาคย์ ไกร ถัด กัฏ	แผ่น ผง
๓๕ พระ ทรง ขรร นิก แม่	พระ ขรร
พระ แก้วน ถล ไกร ษร	แก้วน ถล
พระ ญาณ แห่ง หัน แสง	แสง รอบ เวียง แะ
พระ กษมา เณร หัตถ์	ดี คน

๓๖ พระคุณ พระ กรอบ พ้า	ดินขาม
พระ เกียรติ พระ ไกร แผล	ผ่าน พ้า
พระฤทธิ พ่าง พระราม	รอน ราม ไล่ แะ
พระก่อ พระ เกื้อ หด้า	หลาก สวรรค์
๓๗ คักดานภาพ แกดัว	การ รงค์ รวง แะ
ดบดำตราคมสวรรค์	ถ่อง ถ้วน
สวรรค์เพี้ยน แก่วน การ ทรง	สวรรค์ดำดร์
ดบคี พากม ถ้วน	เทศศกนา
๓๘ พระ ทรง ทินท ไข่ง	ยมยทช ยิง แะ
ทรง พระ คทา เทียม พิม	เด็ค ถ้น
กต ทรง สรวาฐ	รา เมศร์ ไข่ง ฝ่อ
ชบาศ โจมรพัน	ที เทียม
๓๙ การ ช้าง พิษ เนศร์ น้าว	บุ่น ปาน ทำน นา
อัครธรรม เนียม กตาง รงค์	เดอศ แก้ว
การ ยุทธเขี้ยว ซาญ กต	กต แก่วน
ไท่ด กว้า อรรชฎ แกดัว	ก่อน นรพ
๔๐ กต วิรณ แม่น ไข่ง	พระฤชณ
กต ค่อ กต กรรกต	เกียจ กั๊
กตกต ค่อ กต คิต	กต ไคว่ ถึงเคย
กต แต่ง กต ตึง เวื่อ	รอน รณ

๔๑	เชื่อง แก่เล็ก ใหญ่ให้	หาย แรง รวดๆ แะ
	เชื่อง รอบ รวย พล ซุก	ชุ่น ไว้
	เชื่อง เล็ก ลั้ง แล้ง เชื่อง	ถา ถาศ ก็ คี
	เชื่อง ชั่ง เสีย ได้ รู้	รอบ การย
๔๒	ดวง ปล้น เมือง ถาศ อ้อม	ไพร่ รอบ แะ
	ดวง นัง ดวง ถก ซาญ	ช่วง ไซ้
	ดวง ดวง ถาศ หั้น ดวง	ดวง ได้ ก็ คี
	พระ ดำรัส ให้ ให้	ขอบ ความ
๔๓	ดวง แฉ่ง เพ็ด ไฟ อ้อม	เอา ไชย เชี่ยว แะ
	ดวง ทดวง พัน ตาม	ก่อน ได้
	ดวง ตก ท่ง ไพร่	รุก ผ่า ผจญ แะ
	ดวง ทดวง ทับ ไท้	รอบ รณ
๔๔	ดวง หาร หาร กว่า ผู้	हार เหลือ กว่า นา
	ริกว่า ริคนริ	ยัง ผู้
	ดวง กต ไล่ กต เหนือ	กต แก่วน กต แะ
	รู้ ยิ่ง รู้ กว่า รู้	เรื่อง กต
๔๕	เชื่อง ไทร เห็น แม่น แม่น	มุนิวงษ์
	ถับ ถาดรา คม ยอด	ตั้ง ถ้วน
	ถับ คีถ ปล้ำ แดง ทรง	ทา ยาทย ได้ แะ
	ถับ คีพาคม ถ้วน	ถึ แถถง

๔๖ กต เฉี่ยว ฉดาด เรือง
กต โจทย์ กต แจง อรรถ
โตเกีย โลกุตตร
กต กรร กต แก้วแท้

๔๗ ตำเนียง ตำนวด มั่น
ทำเนียบ ทำนอง กานท์
ทำนอง ทำนุภา
ตำนอก ตำนาน ถ้วน

๔๘ รบิณรเบียบ ท้าว
รบอบ รบับ ยอด
รเบี่ยน รบิการิย
รเบอศ รบัก รั

๔๙ การ บุญ การ นานแท้
การ เทียง ธรรม มา ธรรม
ถ่วง บาตรบาตร
ถ่วง โทษ ถ่วงคุณ ถ้วน

๕๐ พระเบญญเษกร ยิ่งเพียง
อติ คานาคคามา
ปรต ยุนัน ทั้ง สาม ธรรม
เตง ถัง ไตรัยภพ แท้

แรง พุท เพรอต พ่อ
ปลั่ง แปล
รจ รวด เร็ว แ่
เพียง ชาญ

มฤฎรา เรื่อย แ่
เดช ถ้วน
รตรอง ตรอบ รอบ แ่
ถ้อง กต

เขา วรรณ
ยิ่ง ผู้
เกดากาญ ก็ ดี
รอบ ธรรมพ์

ทุก การ
ถ้อง ถ้วน
ทุก เทศ ก็ ดี
เดช ราม

สุริยจันทร์ แจ่ม แ่
ปลั่ง แปล
เพรญ์ ถัง แดง แ่
ทัว เทวียน

หน้า ๓๘

ฉวิธญาณ

๕๓ เงิน ขาม ไข่มุก ตั้ง กิ่ง
อยู่ ช่าย คืด เพ็ชร เห็น
ใคร เก็จ เก็จจงอน ง่า
ใคร ชอบ ผิด เห็น ถ้วน

๕๔ ใคร คด ใคร ชื้อ ร้าย
ใคร ใคร ครอบ คน เบี้ยฟ
ซื้อ นึก แต่ ใน ใจ
พระ อาจ ถ้วน รู้ ด้วย

๕๕ ส่วน แร่ง รุ่ง น้อย อ่อน
ก็ ไป พ้อ พราย อรรถ
เพราะ ใจ จำง พา
รอย ถ้วย เรือง รุ่ง น้อย

๕๖ คุณ ไทย์ ธิเบศร รู้
รก ถัง มาตาด กถ์
หนา หนัก เกรียบ ไตรย์ ภา
ถ้วน ยอด ยาว กว้าง พัน

๕๗ พระยศ ยด โยคเพียง
คน พ่าง พา เบญจ ชาญ
หวัง เอาตร วัน เดือน
เพราะ พัง พระเจ้า หล้า

กตาง กร ไล่ แะ
ถั่ง ถ้วน
ถาวร สือ
ถ่อง ถด

ดี ได ก็ ดี
ทำน ม้วย
จง ช่อน ก็ ดี
คุฯ หมาย

อรรถา นี ฤฯ
ออก พร้อง
หุต เหตุ แสง ฤฯ
ปาก หั้ว

เรียง สบ เมื่อ ไต
กถาว อ้าง
ภุค เพิ่ม เพียบ แะ
เบรียบ ปาน

สุริยจันทร์
ใส่ ช้า
คต แผ่น เผย ฤฯ
กถาว เกตฯ

๕๖ ใช้แรง ขำ รู้กล่าว	กลบท บอก พ่อ
ขับเบญ โฉม เขว	ยิ่ง ผู้
จัก แสดง พระ ยศ ฤา	ถึง ถ้วย ได้ แ
นักปราชญ์ ไต เรื่อง รู้	เชียว ชาญ
๕๗ ไต ผิด เชิญ ช่วย รื้อ	รอน เสย
ไต ชอบ กาด เชิญ เกด	กล่าว เข้า
เพียง พระ พี่เพี้ย	ดบดำชู้
จูง พระยศ พระเจ้า	ร่อย กัดป
๕๘ ดำร ดยาม พากย์ พร้อง	กต กานท์ นี ฤา
คือ คู่ มา ถา สวรรค์	ข้อ ช้อย
เบญญา พิศาล แสดง	เต็ม เกียรดี พระ ฤา
คือ คู่ ใหม่ แสง ร้อย	กึ่ง กุดง
๕๙ เป็น สร้อย โค พิศ พัน	อุประมา
โสรณ โสรณ สรวง ชีวราช	เวีย ไว้
จูง คน อยู่ กัด ปา	ยีน โยค
หาย แผ่น ดิน พ้า ใหม่	อย่า หาย
๖๐ ขอ ขำ แรม โรต ร้อน	อย่า มี หนึ่ง เดย
ขอ ขำ ระดาษ พินัน	นาศ ม้วย
ขอ ส้ม สิ่ง ศรี สมน	ศุขดำชู้ เสวย ฤา
รง ว่า ยศ ไท่ ดัวน	หิน หรรษ

๖๓ แต่ฉันคง ฮาทิ
เป็น ผู้ศร สถาณพันธ์
แถดง ปาง ปิ่น ภูบาล
ขังย โธธร คด้อย

กต กานท์ แถนา
เวียน ร้อย
โคธราช
คดี พด

๖๔ แถดง ปาง พระมาตร ไท้
แดน คำบถ พระ อุไทย
แถดง ปาง เกด็อน พดรบ
เฮามิ่ง เมือง ไต้ จ้าง

สม ภพ ทำน นา
ท่ง กว้าง
เวียง เคช
แง บร

๖๕ ปาง เทนคเรศ รือ
พระ นคร อโยทธยา
แถดง ปาง ทำน ผดุง เฮา
เวน พิกพ ไว้ หล้า

ยัง กรง
ยัง พ้า
รศ ราช
เค็ก ศรี

๖๕ แถดง ปาง นฤนาท ไท้
ยังมิ่ง เมือง บน บิ
แถดง ปาง บิน เฮา รศ
ขอ พระศัพพะเจ้า

ศวรรคค
เยศว์ เย้า
ศัตย์ โศก
เจษฏา

๖๕ แถดง ปาง พระ เลี้ยง โถกย
เกษม อโยทธยา ยง
แถดง ปาง พระ ศรี ศรร
แถดง ศตูป พระ เจ้า หล้า

ทอง ธรรม
ยัง พ้า
เพชญ์ โพธิ์
ข้าว ขาร

๖๖ แถง ปาง ปรา โมทยัเชื้อ	เชอญตั้งฉ
ตมตโมตร สบ	เทศไท้
แถง ปาง เมื่อ ดาว ตง	ชยนาจร นัน ฤา
เพราะ ยุทธชวีร ไต้	ย่าง ยาว
๖๗ แถง ปาง จอม ราช ฐั	เลศจุ คต นัน นา
จุจะเอา กรุง ดาว	จุ่ง แผ้ว
แถง ปาง บิน ดาว จน	จัก บัวย แถ นา
บ้าง รอดเพราะ ฐั แก้ว	ตรุต หัน
๖๘ แถง ปาง ขำ ให้อ่วย	ใจ ทาญ
ตาม ค่อย ไพร เรือง	ร่อน แก้ว
แถง ปาง รำ ฆาตดาว	ระวั โมห์
หัน ที่ หน้า ดิบ แก้ว	ขึ้น ไชย
๖๙ ปาง เอา แสน ไท้ หัก	คาง ตาย
แปร ออก ไป เบน บร	บ้าย หุด้า
แถง ปาง บิน ดาว หมาย	ไหม โทษ เทศนา
ตม คุ คบ ขำ ให	เข่น แสง
๗๐ แถง ปาง ปรา โมทยัไท้	มาเหนือ นัน นา
พระ ไบ่ แสง ยถ เขา	เข่น กถ้า
แถง ปาง เมื่อ พด เรือ	เวว ราช
ถึง จัง จัก ฐั ขำ	ข้าว แสง

๗๑ แถง ปาง ไชย นารท เจ้า	กรร บร บาป ฤา
ไกร มโหสถ แถง	ปราช เปต
แถง ปาง ท่าน วิ รชน	ไพริศ
ทน ทำน บ ไต้ ๕ พ	พ่าย เอง
๗๒ แถง ปาง ขรรหมักเจ้า	จอม ปราณ
เด็ค จ ถ่วง บ เกรง กรง	ทัว ตั่ว
แถง ปาง เมื่อ พระทาน	อุปร โภค นั้น นา
ถ ถัง แถ ร้อย ทัว	แผ่ ผล
๗๓ แถง ปาง จอม โดกย เจ้า	จอม เตื่อง เถศนา
เด็ค จ คอบคั้น พล ไตร	แต่ง ไว้
แถง ปาง แต่ง ทัว เมือง	ซุนหมื่น ไป นา
เฮา ศุโธไทย ไต้	จ่ายงาน
๗๔ แถง ปาง เขียง ขึ้น เศร้า	ใจ พด พรัน นา
เพราะ เพื่อ ฤา แรง ขาม	บั้น เกต้า
แถง ปาง ถ่อ ถวง ถด	ไพริศ เรือง นร
ถัง ถัง เข้า ตี เข้า	จ้ง เข้า เขา พง
๗๕ ปาง พระชน นิค สัน	เสีย สกนธ
ยัง พิมาน สวรรค์ แสง	ข้อ แก้ว
แถง ปาง ไปถ เมือง บน	ทิด มาศ
ถวาย แก่ สวรร เพ็ชญ์ ถั่ว	เชอศ คุณ

๗๖ แถง ปาง จอม นารถ น้อม	ใจ หวัง
ตละ บาป แสง บุญ บท	ที่ ถัด
ปาง บุตร ทาน เทา ถัง	กาทวี่ป
เชอญ ชั่วย ดั่งมี ผู้แผ้ว	เกดศ โกล
๗๗ แถง ปาง แสง ดิพร เกอ	บุญบง บาป นา
เอา อาศน์ ไอศุรีย์ เสี้ย	จร ถ้าย
แถง ปาง เมื่อ พระ ทรง	พระ ผนวย นั้น นา
งาม เจื่อน สรรเจชญ์ ฝ่าย	แผ่น เกษน
๗๘ แถง ปาง ไ้เวียง รว	แรงจรรน
แผ่น มนุษย์เปรม ปราญ	ตอกไม้
แถง ปาง ถ่วย นรทรน	ทำอ่า องค์ นา
เพราะ เพื่อ พระ เจ้า ไค	ผนวย พัดนิยอ
๗๙ แถง ปาง พล พำห์ ไ้	เอา รด ทาน นา
นม นอบ พระ ขอ เชอญ	ช่วย บ้อง
แถง ปาง ทาน ถา พรท	กรอง รวย ฎร แส
ทุก เทศ ทุกท้าว สร้อย	ด้วย ถวาย
๘๐ ปาง สร้อย อาวาศ์ แถ้ว	ฤา แถง
คือ พุทไธ สวรรย์ หมาย	ชื่อ ชี
ปาง ถกถ กำแพง พระ	พิศณุ แถ้ว แส
อยู่ ช้าง พระเจ้า พ	เฟื่อง นร

หน้า ๔๔

วิจารณ์

๑๑ พระยศโยกวัน

พิษฐาน ชื่น แะ

ใคร คำอรรธรา

ถอง ถ้วน

สรวม แดง บันจัก ดาว

ดัง เชนบ ไล่ พ้อ

โดย แต่ แรง รนย ม้วน

กล่าว เกลา

๑๒ ยาคิน ชี เทพย ผู้

ไกร กรรดี ก็ ดี

พัน มวธ เมธาเขวา

เชียว ได้

แลศวิศ แลศวิศ พัน

ชีวะหะ ก็ ดี

ฤา ราช ไท ถ้วน

ถึ แดง

๑๓ แต่ นั้ จัก ตั้ง ต่อ

กอดกานท์ แด พ้อ

โดย เมื่อ พระ แดงฤทธิ

ว่อน แดถั่ว

แต่จ มา ผ่านตาญ ดาว

ดัก โดภ

ทัยทธิษฐิร แล้ว

สู่บร

๑๔ ใจ ร้าย ไป โอบอ้อม

พลไพ รัช แะ

มา อยู่ ในเมือง อร

อาจ ถั่ว

กรัน ชุก ร้าว จร ไตรย

ภพ นารก

แต่จ คำกถ ช้าง ม้า

เทียบถรร

๑๕ กรุง ดาว ถอดย ขยา หน้า

คาตาย ธรรมะ

จัก อยู่เมือง เกรงกรร

บ่ ได้

กถวิ ถัดบ เกิดอน พลยยาย

ขยงงออก

หนี สมเด็จพระ ไท

พ่าย พัง

๘๖ คือ คช กัดบ กัดอก จ้ง	จน สู้ห้
คือ นาค จน ทรุทร ด้รัง	จึง เว้น
คือ ไวปลาค ตี	สุรราช
หนี สุราธิป เว้น	รวจ หลง
๘๗ ด้รพเพชญ์ ภูวนารถ แก้ว	การ ยุทธ ยิ่ง แะ
ตาม ค่อย ไพร พัง	พ่าย ถ้วน
เจียร จอม ทรุทร ฆาต	แดง เศษ
เสียง ด้ร เทือน เพียง คำน	ค่น เมรุ
๘๘ อยู่ ไท้ ธิเบศร์ เจ้า	จอม ปราณ
พราว พญพด คช เศร	เกดื้อน แก้ว
ครัน พระ ฝ่า ฆาต	ยวน ย่อย ไป แะ
ทัน ที่ น้ำ ติบ แก้ว	เดช ไชย
๘๙ จ้ง ชัก ข้าง ม้า ค่อย	ดิลา
ยัง นคร ไคต คิ่น	เทศ ไท้
เพียง บาน ทพาริก	ทรง เศษ
ที่ คน เคารพ ไช้	ข่าว ขยรร
๙๐ ที่ นัน ธิเบศร์ เรือง	รณรงค์ เด็ด แะ
อยู่ ราง วัน พด แดน	ดำ แก้ว
พระ ญาณ ส้มเค็จ ทรง	ทายาทย์
ใคร ชื่อ คดแดง แก้ว	ทัว เทียน

หน้า ๔๖

เจริญาน

๘๑ จึ่ง ตั้ง ขั้ว เรือง ราช
แทน ยุทธิษฐิวิ คิน
กรนี้ เด็จ จึ่ง จอม เถื่อง
ถัดน เกดิ้น พด ช้าง ม้า

๘๒ ยิง พระ นักรศ เรือง
อรธาคัน ไธสวริยเปน
จำนิร จำเนียร มา
กิด ไกร์ เสวย ศุข แท้

๘๓ มัทร พระภูวนารกเจ้า
เตียบ แต่ พด เรือ เร็ว
หวัง เสวย ตำราญรมย์
พระ ไป่ ครัด ถ้อย ขำ

๘๔ ก่อ เด็จฯ ทด ไท้ จึ่ง
ใจ เท้า ทูร ชน ทำ
ถรรเพชญ์ ยอก ตูร กษัตริ
บอจ แกลน แกล้ว แท้

๘๕ กรา นั้น นเรศวร ร้าย
ทำ โทษ ทด ไท้ ทด
ทด กฤษณย้อย โยธา
ทน ทำน บ ไท้ แพ้

วัง เมือง แด นา

กรอม หล้า

โด เกศร์

คถาว ไคด

อโยทธยา

มื่น เกด้า

จอม ราช

เทศ์ เหนือ

จอม ปราณ

คถาว คถ้อย

ยายิง

เจื่อน ง่า

ตรอง ครัด

โทษ แถ้ว

แด่น เตะ

เท่า ไย

อฤษยา พ้อ ๘

ทำน แก้

ทูร โยศ

พ่าย เสง

ทูล โยศ

๕๐ พด ดาว ฤ โทษ ร้อน	รว รว
โจน บเหลี้ยว โกรย เกรง	ทำน ข้ำ
กรุง ดาว เกิดอน กถัน กถัว	เอา เจื่อน งาม แะ
ม้าง รอก ยัง กรัน หน้า	ใช้ขาว
๕๑ ดรรเพชญ์ ฤ เกิดอน พ้อง	พล พณทร
โจน จำย ดาว ฤ ฤทธิ	ร้อน แกถัว
เพียง พระ สุรินทรา	ธิกราช
คาม ค่อย ไพริศ แก้ว	เดช บรรพ
๕๒ พระเจ้า จอม นารก เดียง	โตกา เดธ แะ
คาต เร่ง เรือง ฤทธิ ทน	ทัว พ้า
ไพรี รอก อาย	อาพาธ แณนา
อยู่ ช้าง พระ เจ้า ข้ำ	ข่ม มร
๕๓ จำเนียร ท้าว ใช้ ทาษ	ชาญ ไชย
คุมล้ำ แสน ยากร	คดี คด้อย
เอา ศรี ศุโขไทย	เคียว คัด มีอ แะ
ฤ ถัง ดาว ถักสร้อย	ถัน หัว
๕๐๐ กรุงดาว ฤต ฤติ เสร์	โศกา
เกอด กถาว ถัก กถัว เกรง	ทำน ไท
เปน กรง คัง คน อยา	รบ ทำน เอา เดย
ซื่อ แค ถัก ไต้ บ้อง	ไม่คง

๓๐๓ ยศ พรหมาย ผ่าน พัน	พัน แสง ดื่อง นา
ชำนาญ พระ รอน รงค์	จอม จั๋
พระเจ็ดจี่ ตำแดง ดู	คาถา เศษ พระฤา
เพราะเห็น พระเจ้า ตั้ง	ชอบชาญ
๓๐๔ ส่วน แค้น เค็ดัน เค็ด้อม เนตร	นับ กัด เมื่อ ไต
แรง ว่าพึง พาด พุท	พราก ไท
ความ ผิดแห่ง คน เบี้ยพ	คนนาศ์ เอง แะ
ตาย ก็ คาย แถ้ว ไว้	โทษ ร้ายเหลือ ตรว
๓๐๕ ปาง นั้น มหา ราชน แถ้ง	สงรง สรรค์
เอา หมิ่น นกร มา	แถ้ง ตั้ง
เบญ เต็ม ตำกถ กรร	เขียง ชื่น คิ่น แะ
ใคร ยิ่ง ยก ไว้ รัง	รอบ แตน
๓๐๖ เพื่อ เกรง พระเจ้า เค็ดื่อน	กลา พด แถ พ้อ
พรัน พรัน ออก พด แถ่น	ตำ กถ้ำ
ครัน เจ็ดจี่ ตำกถ หัว	เมือง มอบ แถ้ว แะ
กลับ เค็ดื่อน พด ช้าง น้ำ	กล่าว เมื่อ
๓๐๗ แต่ นั้น ดาว บ้างอบ	ใจ เจ็บ อยู่ นา
ทำ ชื่อ ไต ดู เหลือ	หาดาก ถ้อย
กลาง แด ดูฯ หนาม เหน็บ	หนึบ อยู่
แปร เกิด ความ ร้าย ร้อย	สิ่ง แถ้ง

๓๐๖ คึงเขารศเรืองค์	ก็อ ชัก นั้นนา
นามบุญเรืองแสง	ชื่อ ชัก
เพราะแรงรังดวง	แทนราช
กุมธิดน้อย พิน	พิพม์
๓๐๗ กรงดาว อำนาจ	ใจโจร ก่อนนา
เคยเบียดบิทรองค์	อดรู้
ชิงทำนไอนเขา	ก็ต่อ ก็ดี
คิดใคร่ควักดีผู้	เผ่าดี
๓๐๘ บังควร ชักผู้	การรัก ดีนา
หมายหมั้นนครมี	ชื่อ ชว้อม
เห็นทวนหินแหลมหลัก	ไกลกว่า คนนา
ไท่เทศทุกผู้ น้อม	นอบกลัด
๓๐๙ ชุนดาว ถักว่าไม้	ใจเท็จ
วังเกียจกรงตัวเยียว	หันเกล้า
บมิโทษใดเหตุ	ที่เคียด คุมนา
คิดใคร่ฆ่า ชักผู้	ชอบชาญ
๓๑๐ เมื่อคำพรางเสียงดัง	ดาวหา
น่านพรพดลยทาดพราง	พรอกพร้อม
เพราะแรงอุษยา	เบียดเบียด ก็นา
ความบมิเขาย้อม	กล่าวให้เป็นตัว

๓๓๓ บพิตร อ้าย รั้ง เกียจ	กต หวัง
เคียร จาก จัก ญว ไป	จาก หล้า
พระอย่า รั้ง หง	จนเทห์ เถย ห่อ
จัก แกล้ง อย่า ไข	ช่วย มือ
๓๓๔ กรัน กรุง ดาว รั้ง	ดวง เขา ใสนา
มัต นั้น ชาม คือ	ถอง ด้วย
แปร ปราบ ว่า เรา อชา	พรัน แพร่ ความ เถย
มา จึง เอา ให้ ม้วย	เมื่อบ ใจ
๓๓๕ มัต หา ข้า ผู้	กตมา
กต เกียจ กต ไค สาร	ตั้ง แลว
มึง ไป อย่า คต ยัง	เขียง ขึ้น ภูนา
หาหมื่น กต แกล้ง แกล้ง	เว้ง มา
๓๓๖ มัต นั้น ข้า ผู้	เห็นกต แก้ว นนา
ขลัง ไค ทน ตรา	ถอง ถ้วน
ยัง เขียง ขึ้น ทด โดย	คำ ราช เรือ ๔
เซอง ชอบ เซอง ไค ถ้วน	เถือก เถลง
๓๓๗ ค้ำ พร้า พาน พาด ร้าย	แรง การ แด พง
น่าน แพว กตอย กตบ เสง	แซ่ ท้าว
ถกมิ บัน ทว สาร	เขี้ยว ขาว
หา พาน ผู้ ท้าว ให้	เขวี่ยน เขวี่ยน

๓๑๖ คัง คำไท้ แถ้ง ถั่ว	ถั่วถั่ว ถั่ว
เห็น ท่าน คม เดียว คือ	ดู ชั่ว
เชอญ ไป ชั่ว นาน จง	ทัน รวย
ขึ้น ชั่ว ชั่ว รวย	รอบ รอบ
๓๑๗ ว่า พระ ผู้ ถั่ว รวย	ฮาเปรญ
หมื่น นคร รวย พัง	จบ แจ้ง
เพราะ คม เว้น งาน เชญ	เขาพ่อ ถั่ว นาน
ทุก ประการ แถ้ง ถั่ว	ถั่ว ถั่ว
๓๑๘ นายเชย ชั่ว รวย ถั่ว	ถั่ว พราง พราง
ไร ชั่ว เชย ขาว ขาว	อย่าง อย่าง
เพราะ พี่ ชอบ ชอบ ถั่ว	ถั่ว เจร ไร่
ความ ชอบ ด้วย ฤ ฤ	วัง ไร
๓๑๙ ข้าไท้ เชย ผู้	ไท้ ไ้
ตาย เพื่อ ฤ ฤ	ชื่อ ชั่ว
ก็ คน อยู่ เบน ใน	อิธิถย
บรโลก นาน พ้า ถั่ว	เดอชอทร
๓๒๐ ทายไท้ เจ้า ไ้	ถั่ว มี ชั่ว
ทวน บรโลก ฤ ฤ	แต่ ไ้
ชั่ว ยืน อยู่ ถั่ว	เบน ค่ำ ทาย นาน
ตาย ก็ ไ้ ไ้	คอง นาน ฤ ฤ

หน้า ๕๒

ฉวีรญาณ

๑๒๑ บกพร คิด อยู่ ยั้ง
 นบ นอบ ภูบาล บุญ
 ชีลา ท บ กม เลี้ยว
 ถ้วน ชื้อ แก่ เจ้า ไหว

๑๒๒ ครัน คึก ครัน รื่น เร้ง
 นบ นอบ ภูธร ทุด
 ความ ผิด แผล ไหว ชรั้ง
 ขอ รุ่ง พระ ชี ค้าน

๑๒๓ ก รุง ดาว เกรียง โกรธ พัว
 คุก กำราม ตะมา
 ความ มั่ง ภาว งาม
 ภาด เต่า มีด แท้ง

๑๒๔ มิ ร้าย ทุก ช้อง ชี
 มั่ง คือ วัชย เผล แฉ่ง
 เคย คุม พิรุณ มั่ง
 เหลือ ที่ อด ไร่ แท้

๑๒๕ บัด นั้ เชื่อง ชื่น เกว้า
 นาง หมิ่น นต เมือง ถ้วน
 พด เมือง หัง เมือง ขาว
 บระจาก เจ็บ เขียง ห้วน

ควร เกรี้ยว

ผ่าน เจ้า

ดาญ รัพ ก็ ก็

ชาว รร

วาง ไป

บ่อ ย่าน

โทรม โจทย ก็ ก็

ไทร ตรา

ไฟลาม ถู ร

ร เร้ง

เดอย ต้อง ภูนา

แท่น แดง

ดาว รุก เมื่อ ไค

กิ่ง ไม

พยาย เตื่อ

จึ่ง เคื่อง

ศรีสาธุ แด นา

ตอก ัน

เขียง ใหม่ ัน นา

หว่า แด

๓๒๖ นาง เวื่อะ กิดไกร์ ด้วย	พดเมือง
บ ไกร์ แดง ช้าง	ใหม่ ม้วย
ปอง ไป พัง จอมเถือง	ไกร กว่า นั้น นก
นาง จัง จัก พ้อง ด้วย	ถ้อง จง
๓๒๗ มี คน ดี ว่า ร้าย	มามี มาก นก
หา เกียง หา ไป หา	โทษ ร้าย
บดี บดี ทำ	ดี ต่อ ก็ ดี
กลับ ว่า ร้าย แทน ร้าย	เรา หัน
๓๒๘ บเดิม ทำอยู่ พ่อ	ใจรัก คินา
ยัง เบียด บี ทาทำ	โทษ กด้า
บเรียม ลูก รัก ยัง	เขย ลูก เรา แะ
อย่า ว่า ข่า ผู้ ข่า	บ่ ข่า ขึ้น เอา
๓๒๙ ท้าว หัน ใจ ทรุก แท้	ทुरुชน ขึ้น แะ
หน้า หน้า ทั้ง เรา ฤา	อยู่ ได้
กิด ควร อ่วย เตน คด	มัว บาท ภาด แะ
เมื่อยัง เมือง เหว้า ไท้	ก่อน ภาด
๓๓๐ ที่ นั้น ไท้ ทาษ ตัว	เตน เขียง ขึ้น แะ
ชน บัญชา โดย ภาด	กัถ ว กถ้า
แทน หัน ประตุ เวียง	วาง เขื่อน
หวัง ว่า พระ เจ้า หล้า	หลัง พด

หน้า ๕๕

วชิรญาณ

๓๖๓ ห่ม ถ้าว ตะเพียน เว
ทั้ง กรอก ครวี่ เกรี้ยว คด
ถึง แก่งคุด ไตร
ถวาย แต่ พระ เจ้า เจ้า

๓๖๔ บัด นี้ ขี้ ข้อย นาน
มีด ประคุด เมือง ดง
วัน แสง ว่า จอม เลื่อง
กร, เกื่อน พด ช้าง ม้า

๓๖๕ บัด นั้น นาง ใช้ ทาษ
เอา คณิก ของ คด
ถวาย เปน ตำคัญ ใน
ขอ ขีพ เรณู พระ เจ้า

๓๖๖ ไป ทน เจ้า หัด หัก
น่าน แพร่ เขียว ออก ถึง
นาง เมือง ไป ยอม ยิน
แขวง อยู่ จร กล้วย ถ้า

๓๖๗ แขวง เมือง จะ ไก่ ถั รอก
กระห่อง กอย หนหา
แปร เปน มั่วย เพาะ พัน
ไซ ประคุด เอา ข้ำ

วาง ไป
ขึ้น เกด้า
เตรียม มา ทิ
แผ่น ผจง
นาง เมือง ฤา พอ
เขื่อน กว้าง
เดอ ราช
ถึง ถาด
เทียม ใจ ห้าง แะ
ควน เต้า
ถัว ถัว แดง แะ
เกรียน เกรี้ยว
พลพฤษกร ถึง นา
นอก ต้าย
ใจ ออก พระ เถย
ท่าน คด
พระ รัตน ถนนา
ขึ้น ถ้า
มโน ราช
นวล นร

๑๑๖ พด เมือง ๔ พราศ พร้อม	ใจ หาร
ขุนชี ฤๅชร ฝาย	ผาด ม้า
ประทับ ประทัง ทาน	คือ คัง คัดนเซ
น่าน แพร ทำ แก้ว ถัก	เกดเย็น พด
๑๑๗ รุก วัน แสง ถัก ข้าง	เชร มา มาก แช
ชาว ชร เดียง ทบ ทน	บ่ ได้
เสียด ธาร ๔ รุก ดง ธาร	พราว พญาบ ไป แช
ยัง สมเด็จ เหน่า ไท	ที่ รงศ์
๑๑๘ ดาง แก้ว ๔ ระทม ม้า	มา คด ก้อน แช
ดาง แค้น เดว หดง ถ่า	อยู่ ขั
ดาง ทน เกรื่อน ๔ รุก คน	กรอง เกรว่า ไป แช
ถัน ถัน ถัก เจ้า หล้า	แห่ เหลือ
๑๑๙ แค่น จัก เปรื่อง ถัก	แดง นาม
หัว หมั้น พัน พด เหนือ	แต่ เค้า
บุต พระ บตาม พุ	หมาย หมั้น
พาน คำว พาน ๔ รุก เว่า	แรก คด
๑๒๐ ปราบ เชียง ชม ชิน เว	ดาง ไป
ทั้ง มหา มงค	ก้อย ฝ้าย
พัน รด้น คาบ พัน ไกร	กอดย กว่า แด นว
พัน ปราบ พัน ๔ รุก คด้าย	กอดว ไค

หน้า ๕๖

วชิรญาณ

๓๕๓ หมิ่น ข้าง หมิ่น น้ำ พอง	พัน หงษ์
หมิ่น ชม ทาร ไหว ไป	ไปถ้ รั
พัน จง เบญจจ เคียร	เขียง ชื่น แด่นา
หมิ่น ถุก ถ้ รั ถ้	เดอศ พลัน
๓๕๔ หมิ่น ข้าง ก. ต้า หมิ่น	ใจถ้ จุต
พัน ร่ม พัน โจม พัน	จำ บ่าน
ทัง พันชร ถุน ทรุค	ทรวง ไหญ่ แด่นา
พัน อยาก พัน อัยน เค้า	ไถ่ กาม
๓๕๕ พัน อ้น พัน อ้าย ไกร	เครี ว กรุ ไกรร แร
พัน ไถ่ พัน ตาม แสน	รัน ร้อน
พัน จอม ปวาย พัน ถุ	ตาถ่น แถ้ว แร
พัน เทพ พัน ท้าว ช้อน	ชอก แศ
๓๕๖ พัน ไชย น้า ไถ่ ม่น	แวจ วาง ถัง แร
พัน พวก ทาร แท้ เหนือ	หน่วง ไถ่
นับ พัน ไพร่ นาย ปาง	ไปแต่ คีฤๆ
ปุ่น แบด ร้อย รั ไช้	ช่วย การย
๓๕๗ ถ้วน น้า ถ้าม ร้อย แ่ง	งาม ถรรพ เครีชง นา
ทุก พวา พด ทาร กัน	ควมไถ่
ถดง เควย เมื่อ แทน หับ	ทวาร อยู่
พัน มโน ร้าย ไถ่	เมอกรบร

๓๔๖ ถึง ณ ช้าง ม้า คู่
ใน นคร คุ้ม เคียง
เร่ง รบ เร่ง หัน เขา
สู้ ศึก ฆ่า

โชน พัน เสด็จ แ
เกลื่อน กัด
รวม รอบ
จึง หัน

๓๔๗ วา มานบนอบเจ้า
เชอญ บินกษัตริย์ยก
พัง ดาร ตำเรื่อ การ
ซัด ช้าง สืบได้

จอม ปราณ ไปรบ แ
ยัง ไร่
จอม ราช
ไป ครอบ

๓๔๘ ดรรเพชญ์ ภูวนารถ แดง
จึง เขย ยวน โส ยวน
กรั้น ถึง พลุบ พลุ คับ
คู่ ก่อน ด้วย ถ่ม แล้ว

เสด็จ คด ทั่ว ฤ
เดี่ย ฝ่าย
โชนใหญ่
กล่าว กดา

๓๔๙ ดรรเพชญ์ คิดใคร่ หน้า
เขย เขยว อย่ำ ถ่ม นึก
พล ยวน แต่ ยวน ยัง
แปร เกรียก เค้า เค้า ได้

แต่ หลั่ง ฝั่ง แ
โหม่น ใจ
บว บาท พระ แ
เวียนมัย

๓๕๐ ดา ดา เจ้า ราช ได้
ทุก ถึง สมบัติ
ดา ถึง พวก พด เนือง
เมืง ถูก ช้าง ม้า ได้

เวน เมือง ม้า แ
ต่าง ได้
นาย บ่าว โคน แ
ๆ ฝัน

๑๕๑ กรุงดาวถึง ข้าวเจ้า	จระย ปราณ
ยก ย่าง พด พดณ เทา	เท่าแล้ว
กอดย นว แต่ง การ ถัน	เชียง ชัน เอง แะ
แซ ห่มเห็น แก้ว แก้ว	เด็ก เขา
๑๕๒ มา ตั้ง เทน หมัน ตั้ง	คั้น กรอง ไพร์ แะ
ใคร ว่า ฎา เดอ เขา	จั่ง ตั้ง
เทน ทั้ง ถ้วย ปอง พัง	พิ พัง พระ นร
เติม แต่ง พล ไว้ ไร่	รอบ แวน
๑๕๓ แต่ง ตั้ง ไว้ แล้ว จัง	คั้น ไก่ แถ นร
จัก อยู่ นาน แกลน เกรง	มีน เกด้า
ครั้น คั้น คั้น ไก่	เชียง โหม
ชุก ขาว พรจจำ เร้ง	เรียบ พล
๑๕๔ หัว เมือง ศักไกร์ สู้	สงคราม
ไท้ เท่า จัก เปน พล	ก่อน ฝ่าย
บ เกรง บ กลัว ขาม	ถัก ยาก
กอดย แกด เสว้า ส้อม ต้าย	แต่ง หอ
๑๕๕ เวียง บ้อม เวียง อา ไว้	แห่ หาร
ดต เวียง ขาว อหิน	ห้วง แร้ว
ปุ่น กัน เกือบ กุ่ม ขาว	เทว ยรรยบ
ตุณ แห่ง หอ ต้าย แก้ว	พั้ง หอ

๑๕๖ พอกพองรังน้ำคอบ	คอบแขน	ท่อนา
หัวหมื่นนกรครอง	รอบรัง	
เสด็จให้ดาเรนเพน	จวนไร้ว	
รา.ก่อเพณิ หน้าตั้ง	หน้าหนา	
๑๕๗ นานาพลไฟ.ห้อม	แทนทวาร	หอบ
ขึ้นหอกดรรพสา	เดือนด้อม	
ฝูงทหารเข้าเฝ้า	หาเพื่อน	ดาบ
พดเพียรทุกคืนพร้อม	ไฟน่าย	
๑๕๘ มีนยาเบื่องวัน	ขึ้นเขม	แต่ง
ขกตามเหนนหลายหลาย	ด้ากั่ว	
ในไฟอรุณ	กับอยู่	
อามราเวียงร้อยแก้ว	เขินชาน	
๑๕๙ ขาวว่าหมายหม่นพ้อง	พดหาร	หิน
ของเงา นนจรัต	จากถ้วน	
ระไวระวังทวาร	ทุกที่	
พดพอกหารหัวถ้วน	อยู่ยาย	
๑๖๐ หลายงถวหลายถ้องถี้	กันคุม	เกอบ
หลายด้าหลาย ดาวหลาย	พอกพอง	
พดถาวดตมทั้ง	เขียงขึ้น	แรง
เค้นอาเค้นบ้อมบ้อง	เบียมหอ	

หน้า ๒๐

วิธีร่าย

๑๖๑ หัวเมืองหัวหมื่นเกล้า	กำรวณ	
สระเต้ดาวพอลา	ชีงว้าง	
พลเมืองเฝ้ามรดดาว	เคียรคาช	
คาตภาคกัวกัวอ้าง	อาหาญ	
๑๖๒ สระพร้อมสระพราก้าง	ท่งนชี	
สระพระทุกทางทวาร	อยู่ยั้ง	
พนักรทองเทียบชนคชนัน	เพดะแต่ง	
แก้วเครื่องยกย้ายตั้ง	เวียนรัต	
๑๖๓ ทุกหอทุกแห่งหมื่น	หมุ่ทวง	เทียบแป
ถกเชื่อนดศวิชนัน	ชื่อง้าง	
ทั้งปภทั้งปวงพล	หารแท้	
บักธวากเน นแขวงกว้าง	ท้วทาง	
๑๖๔ หัวเมืองแซ่มหัว	ทาทวาร	รอบแป
ชัยชัยภูษรทาง	กล่าวกล้า	
ครวดีครเบงหาร	หาคาบ	
คำคำพลช้างม้า	คาชแดน	
๑๖๕ จามรย่ำยาบถัง	กตโกว	แกว่งแป
สระพระพุดหารเนน	แท้ผ้า	
น้ำวนน้ำไหเอะไชย	ระขึ้น	
พินพาทย์กตองฆ้องเกล้า	กตเสียง	

๑๖๖ หัวหมื่นหัวพันหมื่น	โคย.คัยร	คางเขย
หอกคาบโคมรเวียง	รอบช้าง	
แต่ด่าด่าเทียบทัง	เมืองมี	
เดโด้ให้เขนขว้างค่าง	โหว.คิ่น	
๑๖๗ ทนทวารทุกก็ไว้	เหตุน หอว	
ทุก ช้องเชิงบันไฟ	ค่อ.คัง	
พล เมืองเพิ่มพลชาว	เชียง ไผ่	
เวียนเวียนค่อ ร้ว รัง	หนั้น หนา	
๑๖๘ เมืองนี้เของใช้ด้วย	ภูรพล	ง้ายพา
เบญจทรคาการ	พ่าง ถ้วน	
มรรคาก่อนสถลขจร	ทุกก็	
พลพอกช้างม้าถ้วน	โฆ.แ	
๑๖๙ บางเมงเป็นชื่อหน้า	ขวาง.ขม้น	ก่อนเฮ
มีเมี่ยมเป็น ย	ก่อง.กัน	
เราด้ามเก็ชบกำกรร	เมืองมิ่ง	เรา.เรา
กูรอบด้ามชั้นซัง	ขวาก.แขวง	
๑๗๐ เว้งหมื่นเหลือหมื่นยัง	เวียง.เขตก	
มีกำพาแดงเดือน	ค่อ.ค้าย	
หัวเมืองตกเสียงทอ	แก.ไพร	พล.เฮ
ทังขวาทังซ้ายถ้วน	หมู่.หมาย	

๑๗๑ ชาวเราอย่าอ้างอ้าง	ฮาง ขนาง หวัง เดย
เราก็ หล้อ หลาย เรือง	ก็ หมั่น
กรง ก็ เส็จๆ ทาง	เคียว ค้อ กัณ แย
น้ำ ไร่ แฉว น้ำ ชัน	ข้าว ไกล
๑๗๒ เมืองนี้ พ่อ แม่ คุ้ม	ครอง แกลน ชีพ ฤา
แห่ง ชื่น ชม เอา ไชย	โห ห้อม
อย่า พด หนึ่ง แสน รุม	เรา คัง คาม นา
ชี ว่า พด ผ่าน ถ้อม	กล่าว กัน
๑๗๓ ที่นี้ พระ ยัย แล้ว	แด การย ถ้อง แย
ควร คดี พด พด้น ยก	ย่าง ฝ่าย
บัด มี บัณฑิต รุ ธาร	พระ ถั
แก่ ไพร ขวา ซ้าย ถ้วย	พอก พด
๑๗๔ เรือง ลูก เรือง นั้ ปล้น	ใน เมือง
พระ ถั เรือง กด กด	กล่าว ถ้วน
ถบ แดน คน เมือง นบ	บัว บาท พระ แย
มา แต่ง การย เกื้อ ถ้วน	หมู่ หมาย
๑๗๕ ดาร พา ฝ่า ถ้อน เบ	บา พก
ขอ หอก แหวน หดาว หด ย	ดำ ถ้าง
เวียง แหก หดาก หอ หก	เตรียม แต่ง
ทั้ง หุ่น หัก่าง ย่าง	ครวญ ใจ

๑๖๖ ผสม พล ทุก หมู่ เจ้า	เต็ม แดน ตาม แย
ชุมคากร ไกร	ดวง มา
บก เวือ เวียบ พล แดน	หมาย หมู่
ดบ ตำ ขวา ซ้าย หน้า	หนัก หลั่ง
๑๖๗ ทุก ทรวง พล พยุห ใต้	เอวดี ท่าน ๆ
พระ ตำรัส ไกร รั้ง	เรียม ร้อย
ถรรพ์ เพชร กำหนด เที่ยง	พิษณุ ชน
ปวง ประหาร ให้ ม้วย	มา มาร
๑๖๘ ดบ เสมา มาศย เพียง	พล พยุห
พระ รั้ง ตำรัส ตำรัส	ดั่ง ถ้วน
เบร ประคอง ทำ	จบวร บ่อ
ทุก พวง ทุก พ้อง ถ้วน	หมู่หมาย
๑๖๙ เชอง เจ้า เชอง ออก อ้อม	เอา คึก คี
พระ รั้ง ดบ เชอง ขาย	ถึ ถ้อย
พระญาณ พันธุ กนก	ชด ที่ เทียม ๆ
ครุฑ แต่ง พล น้อย ให้	กลี กลา
๑๗๐ ไป ตก ไฟศ คำว	คน เชียง ชื่น แย
ทุก คำน ทาง เทียว หา	เกดอัน กัด
มหา พิไชย เรียง	พล รั้ง กลา แย
ชั้น แะ พ้า พัง พ้า	เพื่อง ษร

๑๗๓ ไปเล่นมโหรีในวันหนึ่ง	ดาร์เด้น นิกแด
ทางชฎา ตอน แดน	มัวง ค้าน
พระศรีราช เทโช	ไชยราช ฤกฤ ๗
ทั้งหมื่นผ่าน เรืองรัฐ	ท่านแดน
๑๗๔ ช้างน้ำเคียว คชเด้า	เคอมไป เล้า ๗
พลแปก พันเขนแพน	หลากเลือน
พระยา ศิโยทัย	กุ่มกว่า เสง แ
เมตตองมด้านกลังเพร้อม	เพรอกี พราย
๑๗๕ หยกหักศิทธิ พ้าห พ้อง	พลแขวง นั้ง ฤา
บุ๋ก แปด พัน ปดาย ปอง	เกตุอน แก้ว
หัวเมือง กำแพงเพชร	ครองเครือ น ไคเส
ธง เทศ พราย แพร้ว กลั	กูปเงิน
๑๗๖ ดงเมือง กลอย เกตุอน ร้าง	เขตรง พล
หมาย หมู่ เป็นเคียวดา	แห่ห้อม
โดย พระ บัณฑิต รอด	ดาร์ดำนั้น แดง ๗
ให้ถึง ให้พร้อม ถ้วน	หมู่หมาย
๑๗๗ ช้างศึก ชีวราช เรือง	ขุนอินทร์
กุ่ม พวก พล เรือ ราม	แต่ง ตั้ง
ขวัญ นาน ถิ่นเคียนดิน	แดนนารค เหมอง ๗
เตรียม แต่ง จรค จัง ถั	ท่านไค

๓๕๖ ไปยอยมากรต้อง ศรี	สล่อน ก่อน ฤ
ใน ทำ ไร่ย เขา ไร่ย	ขึ้น แก้ว
คือ เทพ อรชุน	เรื่อรจ การ แส
พระ แต่ง ครีดี แล้ว ถ้วน	สาร แดง
๓๕๗ บัด ให้ตรา ครวง พ้อง	พด หลวง
หมาย หมู เรือ ชิดแซง	ท่า ท้าง
ธรวเจียร เดอศ เดอ ถวง	เดอ โดถย
เปน บิน คิน พ้าย้าง	ชาน คุณ
๓๕๘ พระพุทธยาม โยศ ถ้วน	จาง ไร่ย
พระ พ่วง พระ โพธิ์ธู	เกตุณ แก้ว
พระ เด็จ คัด โดยดง	ชด มารก
ชดพัท มาณ ถ้วน แล้ว	แหล่ หลาย
๓๕๙ พายทอง ธรพราศ พร้อม	แหวง ขวา
พรว พวด พาย เงิน หมาย	หมู พ้าย
คฤททอง แคร่ทอง นว	นว หมู หมาย แส
ยู่ ยู่ แด ย้าย ย้าย	กล่าว ไคถ
๓๖๐ รายเรือ แผลง คู่ ถ้วน	แถว คับ คัง แส
เลี้ยง ตำวาง ชิง ไร่ย	ขึ้น ฝ่าย
เรือ โยง แ่ง โยง คับ	แดง ค้อ กั้น แส
หลัง ก่อน ขวา ซ้าย ช้อง	แหล่ เหลือ

๓๘๑ เวื่อ หุ้ม เวื่อ ห่อ ช้อน	ซั่มกัณ
เวื่อ แห่ เวื่อ แหน แหน	แห่ ห้อม
พิทุย พิทัน แซ	ซา มาก
ทุกท่า ทุก ท่งต้อม	หนั้น หนา
๓๘๒ เวื่อ คฤห์ เวื่อ แคว่ เต้า	เต็ม แคว น่าน ษา
เวื่อ เกรื่อง เวื่อ กรัว คดา	กล้า หล้า
เวื่อ ซา ค เวื่อ แซ	แซม ฝ้า ฝั้น แซ
ฉนัต ห่ม วนาน ช้าง ม้า	กล่าว โกล
๓๘๓ ตับ แต่ง ทาง ท่า ถ้วน	แถว หนา หนั้น แซ
หยุดรบาย กัณ ไป	จ้ง ได้
พานา หม่น นาวา	คาตาส
โดย ส้มเต๋จ เหง้า ไท้	ทอง เน้นยร
๓๘๔ เตียง สโพน พิณพาทย์ ก้อง	กาหด
เตียง สติรตาร เจียร	จันแจ้ว
เตียง คณคน คณ	คฤโฆษ
เตียง พวก พล ถ้า ถั่ว	ไต้ ทรัพย์
๓๘๕ ชง เทียง จรร โจษถั่ง	กลดอม หาว
แพน แห่ง หาง ยง ยรร	ยั่ว ฟ้า
กมิชชกต สกาจ	พัง พ่าย
มี เมฆ กลดอม กลุ้ม หล้า	ห่อแต่ง

๓๘๖ โยธา ทุก ฝ่าย ช้อง	ชม ไชย
หมาย หมู่ แวง ใน แวง	นอก ฝ่าย
โดย เด็ดจ ด้ม เต็จ ไตรย	ภพ นารท เด็จ ะ
หลัง ก่อน ขวา ข้าย ช้อง	คดี คดา
๓๘๗ ภูมี้ ศวร ราช เรือง	เอารธ ทำน ฤ
หมาย หมู่ หลัง เหลือ ครา	แต่ง เต้า
จามร มาศ กตตรง	ไชย โบก โบย ะ
กฤโฆษ กตของ ช้อง เกด้า	คดี คุวิย
๓๘๘ พระ เจ้า จอม โดภัย ถ้า	เดยยวน ยิง ะ
เกร คดี แดน ยายูร	ยาคร ฝ่าย
คต ทาง ทำณาย พรวน	พระ บาท
ยก ย่าง พด ย้าย ตั้ง	ท่ง ถงวร
๓๘๙ ช้าง นัว เตียรตาช ข้าย	แซม ขวา
หลัง ก่อน เปน ขนค ขนั	อยู่ ยิง
อาวธ มถิง เมถิง อา	ภาเพรศ พราย ะ
เด โดให้ แพน ตั้ง ตั้ง	แห่ แหน
๓๙๐ นับ แต่ พด ถ้วน เดอศ	เดอหาร
ดาม หมั้น เดมอ ดาม แดน	ด้า แถถัว
เกย รุก รมาดนร	หลาย ทำ
เซง ซาก มื่อ ไว้แล้ว	มาก มา

๒๐๓ ทุก พ้อง พืร พ่าห์เจ้า	จอม เมล็ดอง	เดช แะ
สัตว์ร เครื่อง สัตว์พายุกร์	เดช ถ้วน	
เกรวกร กราย สี่ดีเมือง	นอง ออก	ไป แะ
ทวน ธนุ หน้าไม้ถ้วน	หมู่ หมาย	
๒๐๔ แวง ใน แวง นอก ช้าย	ขวา ชนั	
ธนก ตามเงิน ทอง พราย	เพรอก ห้า	
ตากัน เกือบ กัน กรร	กริ ราช	
เรื่อง ช่น เรื่อง ก้อม ผัว	ไพร่ พร	
๒๐๕ แวง ขวา บริ ค้าง ช้าย	กุ่มกัณฑ์	
กร กระตั้ง เรน แปร	ง่า งั่ว	
แสง สัตว์ มณี เนือง ฉิน	ฉลุ มข	
พล พวก หาร ทำว ห้อม	เพียบ ไพร	
๒๐๖ เล่นนา เนก ช้าย	แซม ขวา	เล่า แะ
หมาย หมู่ ชรรค์ ไชยศรี	ล่า แก้ว	
ไชย สิ้นธุ ส่าอาจ บา	ดุริเยียบ	เรียง แะ
พล เดอก พล ถ้วน ถ้วน	ไขว่ แวง	
๒๐๗ เชน แพน ทอง เทียบ ถ้วน	ตรา ไตร	แต่ง แะ
หอก ตาม โคมร แสง	ชน ก้อม	
ธนุศ ธนุ ไชย	ชาว นราร	
ยด ยอด ใจ เพ็ชร ทร้อม	ไพร่ หาร	

๒๐๖ ชนัค พดพิร ภาพ แฉ้ว	ผตัญ รงศ์ รวจเฮ
อิน ยุกษ์ ปรากฏ ชาญ	ไซ้ ชำ
รายราว เครืออง เปนกง	กรรอบ กงเฮ
ยศ ประการ ถัดถัด	แก้วน การ์ย
๒๐๗ พด หลวง หลาย คอบ คำ	คับ ทาง ท่ง เฮ
ขุน คาบ ขุน เรือ หาร	หิน คำ
ชนัค พด พวก ชน คาง	จำ อยู่ อ้ายเฮ
หัน หอก ขอ เจือ งั่ว	จำ ตาว
๒๐๘ ชนัค พดหมาย หมู่ ค้าน	สง คราม เด้า เฮ
หอก คาบ แหวน หลาว หนา	หัน หน้า
ทิม ทัง ท่ง หลวง หลาม	หาม แท้
วัน อยู่ ค้าว ค้าว ถ้า	ข่ม เรือ
๒๐๙ พวก พด ช้าง คั่น แต่	คัว หาร
พัน หิ้ง นับ เปน หัว	เชือก ชี
แก้ว จักรวิคณ ชาญ	ไชย เตช
ทน นัน หอก บ้อง พ	เพอง มร
๒๑๐ มัทธยม เทศ เพียง	คชสี ห์
งวง เจือต ดิน งา งอน	เจือต พ้า
คือ คช ปืน ไครย ตรีงษ์	พาด โพง
โจน ปราบ จัก พาว ถัด	แก้วน ชน

๒๓๑	ถาวร จารจร โยษ หน้า	หลังคา	ดาษ แะ
	มาร พิไชยตยง	ยิง ช้าง	
	ถาวร ศิ พาทิตย	ควร คู่	
	พิศณจักร จัง จัง	จำ รงค์	
๒๓๒	ชวา ช้าย หมายถึง	แถว ถาวร	
	ถาวร ชื่อ สระ ถาวร	แถว ถาวร	
	เทียม คร ชื่อ บาด สม	พุทธวิป	ได้ แะ
	จอม เกรือง เกราะ ถาวร	ถาวร	
๒๓๓	ถาวร ถาวร ถาวร	มง คด	
	จักรพาฬ ภาว พาด	เพรช พัน	
	บาด ภูมิณฑล	คง หอก	ขึ้น แะ
	เคย กว่า บร รุก วัน	ผ้า ผาญ	
๒๓๔	พัง พลาย ใน นอก ถาวร	ถาวร ไพร	เพรช แะ
	โถม พิมาน ไตรย ตรึง	ถาวร	
	เร็ว ถาวร ถาวร ไกร	มร รช	ได้ แะ
	ถาวร ถาวร ถาวร	แถว รณ	
๒๓๕	ครว อากาศ ถาวร	ถาวร	ขึ้น แะ
	เทพ เพียน ยถยนต์	ครว	ได้
	เมธมนคร คัคคี เขียน	ชาม แข่ง	ได้ แะ
	เรียง เรียบ เหว้า ไท เขียน	คายน	

๒๑๖ ภู ไซ พราย แพร้ง เหลื่อม	โลภา เพรชต์ แะ
เมตมโนนฤมิตร	อยู่ ยั้ง
ยี่น เทียม เทียบ อิชฎา	รมยรวจ เร็ว แะ
เมตมณั ติตร จั	จ่าย นร
๒๑๗ เงย งวง จรวจ แห่น	หรรษา
รัตน กต ส่างอน	จำ พ้า
กฤษร พระราชา	ชาญ เดช ไล่ แะ
เทียม พระ ราช้าง กถา	แก้วน ชน
๒๑๘ หักดิน ชเยศได้	ไชย เต เมื่อ ไค
ควร คู่ ไอยราพค	เดช แถ้ว
ยี่น เทียม เทียบ เวหาศ	เทร แห่ง พระแะ
จของ จำ เซอง ฤทธิ แถ้ว	แก้วน รงค์
๒๑๙ ภูษา งาม แ่ง เกื้อ	กฤษร ขึ้น แะ
เทพย ดัง หร ยง	ยวต กถา
เทียม ดาร ชื่อ สัจจ	จตุร ทวีป
พล พวก หาร ถ้วน ถ้า	ร้อน รงค์
๒๒๐ ทุก ดาร เร็ว รวจ รั	รอบ เซอง ขึ้น แะ
ยี่น เครือม ตรึง ไตรย รัตน	เวียน แถ้ว
ตรัด ไตร เทพยบันเทอง	อากาศ
แสง สดาม ครุฑ แพร้ว แพร้ว	แพร่ง เทร

๒๕๓ กุตุล เกตุ ฝั้น ผวด เฝ้ง	ไป มา
โถม จำ เจญจกร พรคติ	เพรช พัน
หุ หาม ฟฟาย งา	จวง ง่า งาม เฮ
ยด ยิง นฤมิตร ถัน	เดอศ หาร
๒๕๔ นานาพาหน ถ้อม	เดื่อน แด เดอศ แด
โถม จำรัส จักร พาว	คู่ เคอ
งา เจียง จำ เทียง แด	พาด โพร
จวง เจื่อน เณตา แก้ว เกอ	แกว่น หาร
๒๕๕ ตำร พลาย คุญไชยกรัม	อุก ถึง อยู่ แด
กร ดอก ไตร ตรึงษ ชาญ	เชียว พัน
พิศ โถมกระถึง ไตร	จักรอาจ องค์ แด
ตระ ถ่ง ไตรย ภพ ถัน	เดอศ ไชย
๒๕๖ อภรณ์ อากาศ เกอ	กฤษร ชื่น แด
ภฏ คตบ ไตรย ภูมิ	เพื่อง หล้า
เทียม พิว พระ สังหาร	หา ยาก
พร พระ สังหาร หน้า	ชื่น ไชย
๒๕๗ กษัตริย์ เจ้าภักย์ เพียง	กษัตริย์
พา ห พร พระ ไพร ทรง	รวง เว่า
เทียม พุทธิ ไพร	เรื่อ รวง เง แด
ภอ ชรวบ ชรัม มั่น เหา	หื่น รงค์

๒๕๖ กรลับ กรดอกร ร้อง	เวียง หาญ	หิน แะ
โชติ พระ พิศณฺยง	ยาด ช้าง	
ชำนาญ ชำนาญ ชำญ	ไชย เศร	
ทน หอก ปั้น บ้อง ขว้าง	ข่ม นร	
๒๕๗ ไชย พระพิเศษ ถ้ำ	เลอ หาญ	
สรรพ เครื่อง ความสำเร็จ	เพชรศ เพชรไฉ	
เชษฐ พระพิศาลดา	มรรต เก่น	ใจ แะ
ชาญ พระ พิธฺทช แก้ว	แก้วน รณ	
๒๕๘ พิศณฺ พระ กร แก้วน ด้าย	สง คราม	
พร พระ กรรม ไกร ถด	วาท ใจ	
พรพณฺ พระ เกตุ เจื่อน งาน	ไธ ภาศ	
เพศ พระกานฐิ ควบ ไท	เทพ องค์	
๒๕๙ พระ สุธิดินาท บ้อง	มีน ปราช	
พิร เพชร พระ ไชยณ รงค์	เชียว พัน	
อิน เทียม กำ จาย จักร	โฉม จ้าย	
พิภติ เคย คั่น คว่า ด้าย	ศักร	
๒๖๐ พด เปน กง ข้าย ด้อม	เดือน ดิน	คาช แะ
พรพระ เด็ดๆ ตาม กุ	คุง แต่ม	
เทียม เพชร พระอิน	ทราฆาฏ	
มัน ชราม ชรัม ด้อง แก้ม	เกือบ คาง	

๒๓๑ ขวาซ้ายเดียวรตาม หน้า	หลัง หลาม
คิณป พระ พร วา	อึง ม้าย
สารธร พระราม เรือ	ฤทธิ ขึ้น ชาญ แย
เดช พระไชย คัน ด้าย	ด้าย แชน
๒๓๒ ดับสาร หาญ หั้น ถ้อม	เดือนไพร เพี้ยก แย
รณ พระไชยสิทธิ แทน	ห่อน ข้ำ
เทียม ฤทธิ พระไชย ศักดิ์	สามารถ
รักษ พระ ไชย ศรี กล้า	แก้วน ชน
๒๓๓ อารณ อากาศ แก้ว	แถม กาญจน์
สิทธิ พระ สัมพุทธพล	เดช ถัน
เทียมสิทธิ พระ สัมภาร	เสาวภาค
สาร พระ ภูธร พัน	เคียวม ตรอง
๒๓๔ สาร พลาย หลาย หสาก ซ้าย	แชน ขวา
ซีก แทน พระ ดมยทอง	เงื่อน ขว้าง
เทียม ชน พระ อาไศรย	เสาวภาพ
ผล เกรือง ซ้าง แด ซ้าง	ยิง ยงค์
๒๓๕ ไชย พระอินทราศน์ เทียน	เมฆ มันท
ชาติ พระอินทริย์ องค์	ข้า แก้ว
ดิน โฉม พระ ฤทธิรงค์	ทรง เชน
อนัย อยู่ ถ้อม แก้ว ถ้า	เรือน รัตน

๒๓๖	ต่าง คัว กระจก หน้า	ชวย ขวัญ
	ต่าง เดิบ กระจกนี้ ก็	พาง บั้น
	ต่าง คัว คำ ศวร เมือง	ยง ยวด
	ต่าง ช่าง ชน หมัน ด้	ถ่าย นร
๒๓๗	ต่าง เรือ รวฯ เพียร พ่าง	และ สยาม
	ต่าง ตำ สอง งามอน	เจือค พ้า
	ต่าง ตำ แกว่น สง คราม	เคย เกล็ดอน บรเศ
	ต่าง ตำ งาม อำหน้า	เฉอค ฉัน
๒๓๘	ต่าง ตำ งาม เจือค แกดง	เกล้า เหล่า หัดอ แ
	ต่าง ตำ งามน ด้	ม่าย ม้า
	ต่าง ตำ อาจ เอา ชาร	ชาญ เชียว
	ต่าง ตำ แกดง กัด้า บ้า	ขึ้น ตา
๒๓๙	ต่าง ตำ กค กัชว ช้าย	ชวา ชับ คอบ แ
	ต่าง ตำ งาม ขวอง อน	ง่า แกดง
	ต่าง คำ ข ชลับ คือ	แมดง ภา
	เคย ผาค เฝ้ง เฝัว ด้	ผ่า เชิญ
๒๔๐	ชวา ช้าย หม่าย หมู หน้า	หลัง ไตร ทราย แ
	ธรรม เพ็ชร อาจู เห็น	ห่อน ช้า
	ต่าง งาม เจือค ไกรสร	โสภาค
	ต่าง ตำ แก้ว เท้า กัด้า	แกว่น หาญ

๒๔๑ ไตรศรีษติ ราวัรี ร้าย	ฤๅ มี หนึ่ง นว
อัมมฤตักษณาการ	แก่น เกื้อ
ครดดำร ค่ำ คุชฉีห์	พิริยภาพ ได้ แะ
แถ เกรื่อง แถ ช้าง เคื้อ	คู่ เขียน
๒๔๒ กร พัก ทอง ทาบ ถ้วน	แถว ส้น ถอด แะ
รัต พวน คำ เคียน	ภู ห้อย
แซง ชนิก กแบบ บน	คอ คาก
โยงโยค หลั่ง หน้า ร้อย	แรง ไหม
๒๔๓ พรายพรัดารพักพนาตพร้อม	ภูษา
พราย แพร้ง ภูโซไซย	เพรศค์ แพร้ว
จามรม ถ่าน เมถ็อง ตา	หลาย หมู่
อาณ กูป แก้ว แก้ว	อาคัน ทอง
๒๔๔ จอช พยท กั้ง	การ ยุทธ
แถ เกรื่อง แถ ดาว ถรวง	เทรศค์ พัน
ดาว ถบ ถดาม ครุฑ คือ	ครุฑระ พาหน
คา ดาษ รุก วัน ช้า	ข้ม ยวน
๒๔๕ คาบ หน้า ราหูหน้า	จัม จันทร
ถรรพ คัม คำ ควร	ถวด ถ้อม
พราย พราย พัน เทา ทาง	ยุ้ง รยัม ยาน แะ
คำ ครว้า ของ ง้าว ถ้อม	ทาบ ทอง

๒๔๖ แหกน หลาว หอก ตาม ตั้ง	โตมร
มดง เมล็ดอง เวียง รอง	อร่าม พ้า
แต่ะ สรรพ แควบ หมอน ทอง	พราย เพชรยศ
ตุ๊ด ตั้ พล ช้างม้า	หน้า หน้า
๒๔๗ แต่ พล ม้า ถั่ว เดอศ	ตำรวจ ตำรวจ
เบญจ ศักรตังษยา	กล่าว กอชัย
สยาม กรรม สัปรพรรณหงษ์	เขียน แข่ง งาม แะ
ตำรวจ แควบ หมอน ทอง ห้อย	ภู พราย
๒๔๘ อัครกรรม งาม พัน พัง	พอ ถักษณ
ตำรวจ พิมาณ ทาย เทียม	เทียม ค้วย
ดีหราช ถ่านกัณโณม	ดีหราช
วิลาศ หงษ์ หน้า ค้วย	เสียบ คาง
๒๔๙ ดีเบญจ ชร ชาติ เขียง	เขียน งาม แข่ง แะ
วร เวศโร ขวา ขวาง	เขวี้ยง ช้าย
ต้อง คาเตรียม นิตาม	พูชาติ
ถนัด ยยาทร เมือง พ้า กอชัย	กล่าว คด
๒๕๐ โดม อินทร์ ธร อาจ แม่	มีตแมน แต่ง แะ
ราช พาหนทยอด	ยวด ม้า
สุพรรณดีห์ แดนสิน	ชพูชาติ
นิลเสวคร พถัน พึ่ง พ้า	เปด่ง เปตอ

๒๕๑ โคมศรี สี่ทาสณ์ ถ้ำ	เดชา
ราชธม ฤทธิ ฤทธิ เว็ว	รวจ แท้
เมอดบข เมธ บาดา	ควร คำ เมือง แซ่
เมอดมทา สังข์ ปลัด	แปดก สังข์
๒๕๒ จักร ฤทธิณ ศักดิ์ พัทธ มั่น	แมน เณรา
แรง เร็ว ชดั่ง แรง เว็ว	รวจ ผ้าย
ชาภรณ์ พัน เหวรัตน์	ราย เรียบ
กัณ กตอก ขวา ซ้าย ผั่ว	ผาด ผัว
๒๕๓ หาง ผัว หดั่ง เต้ง เรียบ	ศอ คาง
ดิ้ว แค้น พด้น หนัก ชัก	ง่าย ถ้ำ
ภักดิ์ น่อง กาง หาง	ชด ชอบ กต แซ่
คั่น เตรีบบ ข้อ คอ จำ	จ้อง งาม
๒๕๔ พอด พด ข้างม้า เรียบ	เรียง จรร โจทย์ แซ่
เคียวคาช ดิน เหลือ หลาม	ท่ง ท้าง
ธรรเพชญ์ พ่วง ศรี ธร	เพชร ภาควัย
ยามโยค พระเจ้า ข้าง	เผือก ผัว ตีสา
๒๕๕ ธง เร็ว หลาย หลาก กตัง	กตทไว
ชร อ้า ทัว ทั้ง ขา	ภาค กตัม
พนทอง พรพรรณ รายไฟ	โรจโรต
หาร แท้ จุ่มจุ่ม ถ่อม	หนั้น หนา

๒๕๖ สรวณ ศรับท ฤทธิชัยมัย	กลองไชย
ทุม พ่าง แตร สังข์ ขวา	บี ห้อ
มฤทัง กทรในทรอ	ทรพราช
ทั้งเคือก ม้า พ้อ ก้อ	โกธ เกรียง
๒๕๗ เสียง พิณ เสียง พาทย์ พ้อง	ด้า ส้ม คู่ แด
เสียง คีตก เสียง แฉวง เสียง	จัน แฉ้ว
เสียง เภา ระฆัง เภา	เสียง ถัน ภา แด
เสียง เกือบ เสียง ก้อง แฉ้ว	ให้ ทรัพย์
๒๕๘ ทุก พ้อง พันธุ์ ทุก ถ้วน	แถวใน นอก แด
พล รอบ พล ชันชัร	เช่น ถั่ว
ทรงกร เมืองใจ	เจียรกร
คาบาช คา ตั้ง ถั่ว	ถั่งโดย
๒๕๙ พล พระภูมิศรี เรือง	เขารด ทำน แด
ร้อง ร้อง ร้อง โกรยโดย	ขึ้น เกด้า
พล หาว แท้ พล คช	แตร เค็ดื่อน ไคล แด
พล พวง ม้า แฉ้ว เกด้า	กดี กลา
๒๖๐ หัว เมือง ชุน หมื่น พร้อม	พัน แหน แท่นา
หมาย หมี่ ขวา แฉ้ว ขวา	ไขว่ ข้าย
แฉ้ว ทอง คาบ ทอง แพน	แฉ้วนไขว่
สับด้า หดง หน้า ผ้าย	หนัน หนา

๒๖๑ เมื่อดมฺม เว้นไฟร์ ถ้วน	แถม ของ รื่น แซ
ไกว แก้ว สภาว	จำ เรือ
ทรงพร ของหา	แหน ราช
แสง ล้ำ ดี เกือก ก้อม	เพรง พราย
๒๖๒ พอก พด กลา กดำ กดำ	ไป หนา หนั้น แซ
หาร ห่ม เกราะ กราย กราย	ก่อน ม้า
ประดับ ประดา	แหน ห่ พระ นา
แถม เครื่อง แด หนา ม้า	ใคร ชม
๒๖๓ ธงฉัตร หาดาย แด กถึง	กอด แซง
ชร อ้า อับ อัมพร	เกือบ กัง
แตร ดั่ง ชำ แดง ครร	ซิก โฆษ คฤก แซ
ทวน ธน หนาไม้ ตั้ง	ค่อ บร
๒๖๔ ดรรเพชญ์ ภิโพร้ เกด้า	ดง ดำ
แตร คดี แดง ยากร	กถัน ผ้าย
เพียง พระ ษชา ชาร	ทรง เตช
กลาข คดี ษท หวาย พ้า	เฟื่อง นาร

ร่าย

แต่นั้น นฤเบนทร นฤเบศ	นเรศร นรินทรา ชิมดี ศรี ดรร เพชญ์
สมเด็จพระ บรม ไตร โถก นารถ นายก	ดิดก ผู้เป็น เจ้า เกด้า
ภูมณฑล ดกด ชมพริ เบศ	คือ พระเดช เกศ กษัตริย์ รัพิพงษ์
ทรง มกฏ รัตน ภัคธาวรณ วิภู มิตร เดรัจ	เดรัจ เหนือ ปฤษฎางค์ ฤทธ
คุจ อมร สถิตย เฮราชวรณ	กรรไกร ยิง นคร คู้ พ้า ถวดย วิภ
ผ่าน หล้า แห้ง เข็ม พัก มฤ	ทำน นา

๒๖๕	ดาร์ พัน ด้พราศ์ เหลี่ยม	เขม ทอง	
คิน พระ ยา ดาว พัง	พวก เพอ		
พระคุณ ออก นาง กรอง	รักษราช	นั้ ฤ	
คิน แด พ้า คว้าง เคอ	ไป แกน		
๒๖๖	ขุน ช้าง ผัน ผาด ช้าง	ผดำนงา	
งา ค้อ งา ขวิด แววน	เท่า หั้น		
ดาว เตียง หล็ก เหลือ ภา	พดใหญ่		
พด เพือน ภา ชก ชั้น	วัน ถาญ		
๒๖๗	ร่ำปวง เขาได้ ร้า	ตงคราม	ทำน นง
ดาว เค่ง คับ ปราการ	หนั้น หน้า		
กษัตริย์ เตือน พด คาม	เร็ว เร่ง		
ไชรม เชือก เกง ท่วน ม้า	หัน หัว		
๒๖๘	หาร เราค้อ เค่ง ง้าง	โหลงญา	
ดาร์ เติบ ค้อ คัว ทับ	เท่า หั้น		
เขา รุก เร่ง พด ป้อ	ยอ ฟ่าน		
ม้า ช้าง ฉวัดได้ ชั้น	ช่วย เกง		
๒๖๙	ทรง บุญจร หง่าน เตือง	ผดำนงา	
ฟอง สุ่มท คั้น กตาง แปลง	เท่า หั้น		
ดม ดาร์ ก็ ขวน มา	ไชรม ช่วย	กั๊น แซ	
งา ค้อ งา ยอ กั๊น	ชรดเซร		

๒๗๐ ทรง บุญ ถอย เว รัน	รุก เทง
ดาว ถิ่น เปร คาย หัว	ขาด ขว้า
ขอ เรน กระตัง แวง	เวียน มารค
หอก ชั่วย เรอง ชัก ชั่ว	ชันไฟ
๒๗๑ ดาว หัว ขาด ห้อย คิค	คอ ตาร
ฟุม เลือก หดาม ไทอ จร	จวบ จ้ง
พระ เทพ ประหาร หัก	โหม เกดิอน
เรน เนบ เรน คาว คัง	ค้อ คาย
๒๗๒ เต็นา ตก เกดิอน เข้า	เกดิยว ดาว
ตุ้ย่านไท เท้ง หงเย	เพือด พ้า
พล เมืองโพร ดาว หนาว	นฤนาท
เตร กระหอบ ก้อง หล้า	ต้งเลี้ยง
๒๗๓ พัน ภา ถ้า ฟาพะฟ้า	ดิน ชรุต
ผืน แผ่น บโยง เอียง	บ่ ชั่ว
พล หลวง ศรี ราชมุตร	พ้ง พระ มา นว
เขาเกดิอน ช้าง เขา กถ้า	เกดิอน เขา
๒๗๔ พล ม้า เขา แก้วม ถ้า	พัดเลื้อ
พล หอก หาญ คร เถา	ไต่ เท้ง
โยธา แห่ หลาย เหลื้อ	อก แผ่น มา นก
ตียง มี ระเร้ง พ้า	ฟาดไฟ

๒๗๕ กษัตริย์ ใจ แว่น หน้า	เพรียม พราย เพรชต์ แอ
ราม ราช ถาไถยเห็น	ห่อน ช้า
พระโสมเดง-นารายณ์	เรื่อง ราช นัน ฤา
คาด เศษ ครวัด เจ้า หด้า	ดี มีอ
๒๗๖ ถ้า ดำร ผาย ผาด เพียง	ดี ห เกษทร
คม คาค คอ ก้อ จักร	เกลือบ แกล้ว
พระ กร กระ ดั่ง เชิญ	กระหอดค
กรตอก กต กัง เพรว	เพรชต์ พราย
๒๗๗ พล-แพน-พล หอก หน้า	พนัก-ทอง
เขาย่อม ชัน คิว คาย	ค่อ หน้า
ชาญไชย ชื่น ชน คดอง	เกรียง แผ่น แลยช แอ
คน ราช ผู้ แก้ว ถด้า	เกลือบ พล
๒๗๘ หมวก ทอง ถก ถิ่น เข้า	ชบ พัน ค่อ นา
เข้า ประทะไต้ ถด	คัต นัว
สืบ คน ค่อ ถาว พัน	ภาใหญ่
หัน เก้า หัว ไต้ หัว	ถึง ถวาย
๒๗๙ แพน คังโยโย เข้า	หัก-แพน ก่อ นา
คัว ค่อ คัว ถาว คาย	คั่น หยัน
หาง ยง หัก โหม แพน	ทอง เท้า
ยวน พ่าย พล ถิ่น นัน	ค่าย คัง

หน้า ๘๔

วิจารณ์

๒๗๐ พัน รุกดำ พ้า ผั่ว
ภพ เดว อัก อัง
พรามณ พรศ สังวาล วัด
มาก บุ่งเปน เจ้า เค้น

๒๗๑ หมาก ขามรกรุด ข้าง
ดาว ถ้าม มัว ผี เม
ทาง กันไขว่ ขวีน เซวอง
ยัง ยิง ดำกด้วย ถ้า

๒๗๒ กัง กตทโท ท้าว ราช
ขวัญ เกียง กิน ผื่อนไป
ครตั้ง ครตาน หต
ยวน วัง เหยง ย้าย ว้า

๒๗๓ เตียนาง ดอ่ง เนื่อ
เตียน ตำทราวุธ ธรรมพ์
เตียน พาดย พรพรเหว
เตียน กัน โทง ถ้วน ร้อย

๒๗๔ เห็น เรา ทุก แห่ง ห้อม
โหม ประนัง เมือง โจม
เงิน ทอง แด เหลือ หาม
นาง มิ่ง เมือง ม้า ข้าง

เผา ถัดบ
แหล่ง เหลด้า
โหลง หุด แด้ว แซ
คั้น หนี

ดง เซอง
ม่วย ม่วย
เคียรคา
ดำว เดือน

เขารด ทำน นว
เผือก หน้า
หวั ห่อ คน แซ
อุ่น วัน

ฉม เฉดา
ไซ่ น้อย
ทอง แท่ง
มาศ เมตตอง

คิต ตาม
จอม ถ้าง
ทุก หมู
ถึง ถวาย

๒๘๕ เขตยบ ดาถดู่ ม้า	มือ มัด
เขา เมื่อย จำ ชู ขาย	แตก เหล้า
พระ ยศ พ้อ ทาน ทัด	ใคร โดกย
ดิน หิน หอม พ้า เร้า	รว ร
๒๘๖ ชยชยโยคเจ้า	จักรกร
ไจร เทพศรี ตำกร	ผู้ พอง หน้า
ชยชย เมื่อ ฤทธศรี	นาง นาง
ชยบ พิศร พัน พ้า	เพ็ชรม มา
๒๘๗ ชยชย อำนาจ ท้าว	คือ ราม
รอน ราท ถ่วง ดงกร	แผ่น แผ่น
ชยชย ดั่ง คิด ตาม	มาร มารค หนี ฤ
ชย ชำระได้ แก้ว	ครอบ ครอง
๒๘๘ ชยชย สม ชาติ แก้ว	กฤษรค์
ภูเบศ์ ดาถด ปอง	กราบ ไห้ว
ชยชย มิ่ง เมือง สวัสดิ์	ภูท โภคย์
ชย บพิตร ท้าวไท	เดช ฤ
๒๘๙ ชยชยโยค โยค ก้อง	ไตรย ตรึงษ์
บุญ เบอก เวียง ทอง บือ	ไต่ เต้า
ชยชย รำพึง เฌียง	ฤ ฤ
สร หนัน หิว นอบ เข้า	หุ้ มื่อ

๒๘๐ ชย ชยภาพ ท้าว	เทียม หิน กร เซ
เมือง เทพ คน ชรพ ภา	อัย ถ้อย
ชยชย พ่อ เพียง อินทร	นุภาพ
บุญ เบอกล เมือง ถ้วน ร้อย	รอน ถวาย
๒๘๑ ชยชย เมื่อ ปราม ช่อม	ถพ่ง เพ็ชร
ผืน แผ่น ฉาย เต็มมา	ออก กว้าง
ชยชย ท่าน ไตร เตริจ	ใน นารถ
ยศ โยศ บุญ ท้าว อ้าย	อาจ ครวญ
๒๘๒ กษัตริย์ สุรราช เรือง	รศ ชรรณ
บัญชา รศ ยอ ยวน	พ่าย พ้า
สมภาร ปราม ไปดกดับ	ทุก ทวีป
ร้อย พิภพ เหลดอม หด้า	อยู่เย็น
๒๘๓ ร้อย ท้าว รอน ธิบ เจ้า	มา ทุก ทำน นา
ถวาย ประทุม ทอง เปน	ขึ้น เกด้า
สมภาร พ่อ เพียง สุริย	ไธภิศ
มอญ แด ยวน พ่าย เจ้า	ซ้าย นร
๒๘๔ ดยาม กวนชวน พ่าย แพ้	ศักดิ์ยา
จิราช อติส สุรธรรม	เพ็ช เจ้า
กรุง ศรี อัยทรรยดา	มรรค มิ่ง เมื่อจ แด
จบ บท หมด คั่น เค้า	เท่านี้ เชย

โคลงรับท้าวไยพลอน

กำ สรวณ โคลง ขึ้น

๑	กำ สรวณศรี ปราช ว่าง
เดาะ แต่ ปาง นคร
ไปพบ ไปพาน กตอน
จวบ แต่ ตันปตาย แคถั่ว	แรม สมร
ถ่มถั่ว
โคลงท่าน จมแฮ
หนึ่ง น้อย ยื่น ถวาย
๑	ศรีสิทธิ วิวิธ บวร
ไกรพรหมวงสรค์
แย้ม ^ข พณ แผ่นพสุธา
นพ รัตน ราชธานี
ราเมศไท่ ท้าวตั้ง	นคร ศวรม
สรวรค์แต่งแต้ม
มหาดีหฤกภพ
บุรมย์เมืองมิ่ง
แต่งเอง
ดัวแฮ
ทะ
๑	อยุทธ ยายค ยิงฟ้า
อำนาจบุญเพรงพระ
เจดีย์ ถอดอินทร์
ในทาบ ทอง ถั่ว เนื้อ	ลงดิน
ก่อ ^ข เกอ
ปราสาท
นอกโลรม
ถฤฯ

๑๐	อยู่ทอ ขายศ โยศฟ้า
ผาดพิภพ คยว
แสนโกฏนยถยนิ
รายรัตน์ เรืองรุ่ง หล้า	ฟากดิน
ดอกฟ้า
หยากเยื่อ
หลาดก สวรรค์
๑๑	อยู่ทอ ยา ไพโรธ ไต้
ทวาร รุจีโรยงหอ
อยู่ทอ ยายัง แมน' สรุ
คุจ สวรรค คด้าย ๆ	ศรี บวร
สร ถ้าย
สร โลกย์ รวงแห
แก้ตา
๑๒	ขาม พดบ เตี้ยง กัก ก้อง
สยง แฉ่ง สยงสาว ทรอ
อยู่ทอ ยายัง เมืองทอ
แตรครหลบ ชาว วั	กาหล แม่ ฮา
ชาววั
มาโนช กุเฮย
ชาวยาม
๑๓	พราย พราย พระ ธาตุ เจ้า
ไคร โลกย เถง คือ โคม
พิหารรบยงบวร
ทุก แห่งห้อง พระ เจ้า	จยรจันทร แจ่มแฮ
คำเข้า
รจ เสร รื่องแฮ
น่ง เนือง
๑๔	คำตา อเนกต่าง
ธรรมาศ์ จูงใจ เมือง
พิหาร ย่อม ฉลัดกเณดา
พระ มาศ เหลืออม ๆ หล้า	แสนเตา โสศ แฮ
สุฟ้า
ฉลุดผ่าน ใช้นา
ห่อแสง

๑ โฉม แม่จักฝากฟ้า	เกรงอินทร์ หยอกนา
อินทร์ ท่าน เทอกเขา	สู่ฟ้า
โฉมนางจะ ฝากคิน	ดินท่าน แถ้วแฮ
คินท่าน ขัด เจ้าหัด้า	สู่ สู่ สองสั
๒ โฉม แม่ ฝาก น่าน น้ำ	อรรณพ แถ ฤา
ยยว นาค เขย ขี ออก	พี่ใหม่
โฉม แม่รำพึง จบ	ใคร โดกย
โฉม แม่ใคร ส่งวร ไว้	เท่าเจ้า ส่งวนเอง
๓ เสนาะ น้าคว้างคว้ง	คควิด แด
ส่งดอกมดโดย หิว	เพื่อให้
จากมาง กระจะ แด	ถึงโลก
ถึงโลก ขวัญน้อง ไซ้	ข่าว ครอม
๔ จาก มาให้ ส่งง โกฎ	เกาะรยณ
รยมร่า ทัวเกาะ ขอม	ช่วย อ้าง
จากมามืด คา เวยน	ของว่อง
ของ ว่อง โหยให้ ข้าง	ข้างอ
๕ จาก มาดำ หนันต้อง	ถู: ขนอน
ขนอน นกข เถยละ	พี่แถ้ว
จากมา กำจรจันทร์	จรง กถิน
จรง กถินแก้ม น้อง แก้ว	ไปววย

๑ จากมา นั้ณนเื้อ	นอณ หนาอ	
หนาอ เื้อยเพะระ ฒชาย	ชาบชั	
จากบง ทร หนาอ	นัแม่	
หนาอ เื้อย มื่อ แก้ว ภู	มุนมื่อ	
๑ จาก มามา แก้ว ใถ	บง ฆดาร์	
ฆดาร์บคั ฆดาร์ คื่อ	คอก ไม้	
มาเกาะ คั้แยถาญ	ล่งถวาติ	กเยย
กนัถ คั้แยเย้า ใถ	พึคาย	
๑ พระ ใดบ่า ราชแก้ว	กมา	
มาย่าน ฆวงฆวง คาย	ดงงนั	
จากมา เตื้อตตาคก	เตมย่าน	
เตมย่าน บว ัก	ก่งแกม	
๑ จากมาอก น่านน้ำ	นอังกาม	
กาม กระเวณแรมวศ	ร่ง ใถ	
จากมา ราช ครามคราม	อกก่า	
อกก่า เพะระ ฐั ใถ	คั้นคั	
๑ จากมา แก้ว กคั	ชรอก ฆะวะ	
โพรง ชรอกโซรม ฆะวะศั	โคกถัรชัย	
จากมา พึพถ แบะ	บุนแม่	
บุนแม่แม่ ถหอย ใถ	ฆาวดวอม	

๑	จากมา แก้ว ผั่ง แม่
ยยว อยู่ เดว ไม้ผอม
จาก ศรี ลำ ตัก ไคร
รยมร่าให้ หาเจ้า	ใจรักษ
ผ่านได้
สถิตอ่อน
ข้างาย	มาแม่
ฮวนแม่
๑	จากมาเรื่อ ร้อนท่ง
เมืองเปด่า ปลิดว ใจหาย
จากมา เขี้ย มาเปตึง
อก เปด่า วาย พัว้อง	พญา เมือง
น่าน้อง
อก เปด่า
ร่าหา	รนาหา
๑	จาก มาเมือง เก่า เท้า
เทท่า มึงบาง บา
จากมา อ่อนฮาแม่
เมือง มึง หตาย เจ้าไว้	ละเท
นำได้
บุญบาบไดนา
รยก โรย	ฮารฮา
๑	เดชานภาพ เรือ่ง
รักษ เทพจำ สार โดย
บาศรีสุตา ดักษ
ไป ย่อม โหษให้ อ่าง	ฮารักษ
บชก บ้าง
ยศยั้ง
โอ้สาร	ท่าน ฮา
ภูตแม่
●	ไก่ ไค ชันชิง น้อย
เชิญท่าน ทยาน เปน ผัน
เยี้ย มาน ตะ เสนย
ไพราศ ดาต แพรวัว แพรวัว	นาง เฉลย
ฝากแก้ว
เชิงราค
พรวัง คา	

๑	เยี่ยมา เยี่ย จาก เจ้า
เจบ ระหน โหย หา
เยี่ย มาเยี่ย หนามเหน็บ
อด อยู่ เพราะ น่องให้	กูเจบ
จะ ใจ
อด อยู่
ตากคน	
๑	เยี่ยมา เรือ ย่านม้า
หน เทพ อรร ชุณบน
มือ พัน พ้อ มีบุญ แด่ต้อง
เชิญ พ่อ เต๋จดวง ช้อย	อาตุ
บอกถ้อย
ตุรา
ชาปศรี	ย่านนา
ชศรี
๑	เยี่ย มา เรือ ต้อง ไก่
ส่วย สวาคิ ธรณีนาง
เพ็จ พวง ตุจ ดวง กวาย
แม่น ม่วง รศ พ้า ไถ่	กวยร ส่วย
มิ่งไม้
ทุกกิ่ง
ตุก หวาน	ไซ้ แซ
๑	มั่ง เหน น้ำหน้า วัง
ถนัด ม่วง มือ นางฝาน
เทพรวงทุเรมา
หมาก พุด รุ้ ตับ เต้า	วยร ตา
ฝากเจ้า
บางพุด
พุดพราง	แตแม่
พี่แม่
๑	คัน ไม้ ชร ถุดถิ่น
ถาม ชั่ว นวนนางฤา
รฤก กระ ธารศรี
ถาร ตั้ง ทุก คัน ไม้	บมี
พุด ได้
เถาอ ภากย
ถัน ธง	แม่ ช่า
กู เขย

- ๑ อามะยร จากเจ้า
ยรร ย่อน ทั้งเพาะ พง
อามะอยู่ ฉนโค
นอหน่ง ฤาให้ฉ่า
- ๒ เข้มมา นิราศ ร้อน
ละ บมึเถย แถ
ศรีมาตำ โรงงาน
กนัค ตำ โรงเจ้าถ่า
- ๓ รกน้อง น้อยแง
ฉิ่นแผ่น นโยง ฤา
ถกที่ร่า ไฟตา
แผ่น ผูก ออก พ้าไว้
- ๔ ศรีมาพิ โยคทอง
กนัค ค่งง พระ ภูม ผาง
เถง แถเยี้ย พ้าพุ่ม
เพาะ พิเจบ เจ้าแถถั่ว
- ๕ ศรี มาเทเวศร สร้อย
ทุกย่านอก พุนไฟ
ศรี มา ของการ ฉมก
แถ ถบัก ได้ ท้อง
- กิน ใจ บ่า
พริ้น คว้า
ตวง สวาคี ฤเยย
ผูกแถ
ไฟกาม
เรียกฟ้า
ชายแก่ พี่แม่
ออกโรง
ตั้งตา ฤาแม่
อยู่ ได้
เถง โดกย พุน แม่
จิ้งกง
รัตน ภูม
แผ่นแผ่น
ชด เนศร์
คตาด ไคด
ตั้งตำ
น่าน้อง
ฉมวชใหญ่
ท่ง ขยว

๑	<p>เห็น เบื่อ ละได้ ถ้า
ควาย ประชน เพราะพรยว
กวาง ทราย ประนงง หา
บ้าง ถอบ บ้าง เหล้น บ้าง</p>	<p>ส่งงขยา
คน เต้น
หวง เพื่อน
ง่าย เจย</p>
๑	<p>รฤกฐ์ แก้ว เกิดอน
รยม ร้าง เปน คนเตย
เด็ด คายิ่ง ฝน รวย
อก พื้ พันฟ้า ร้อง</p>	<p>ใจ คาย แด แม่
นำ น้อย
ว่า ย่าน
รยท ศรี</p>
๑	<p>ตั้ง ใจรักษา เจ้าอาจ
ชี้ไผ่ ยาม ฆุน บิ
ดวง ดยว แม่คง ตรา
ดิน แด พ้า ไต้ แถ้ว</p>	<p>อุปมา ถึง ฤา
ไผ่ แถ้ว
ไคร โลก ก เอย
ก่อ โฉม เกตา โฉม</p>
๑	<p>ฝ่าย สยง สุนคให้
รยม ทัน ทัง แกง โทม
มาดต บำระ ครง
ให้ บำระ หน้า หน้า</p>	<p>หา นาง แม่ฮา
ตั้ง เต้า
ครวญ สวดสติ
จอด ใจ</p>
๑	<p>บำระ บำราศ แก้ว
จัก บำรุง ไคร ไคร
บรัน บรยง ฮา
โอ้ บเร็น น้อย ให้</p>	<p>กุ มา
ช่วย ได้
บร่าง ฤๅ เตอน
ไผ่ เทน สยง เทน</p>

- รยม มา บ่อว่าง ไร่
กระ อืด ออก เซน เซน
ถู จู จร ถึงยีน
อ้า จร ถักกรักเจ้า
ขวัญบิน บ่า แย
ช่วยเหินน้ำ
จร หล้า ถั่ว แย
จำ ง่าย
- ๑๐ จร ถัก ไต้ พ้าคำ
โหยบเหิน สาย ใจ
บด แม่เมมา กาม
ละ พี้ หว้าย น้ำ หน้า
เคียน ยาม
จระ คด้าย
กา เมศ กูเออย
มิด เมมา
- มาท่งทุเรศพิ
เซนข้าว ออก นม เจดดา
ปิ่น กาม กระ เวรหวัด
ญาบให้ แก้ว กัง
บาง เชน
พิ คัง
ใจพิ พระเอย
พิคัง คิ่น คง
- ๑๑ กำสด ไร่ยอย พ้า คดี
อยู่ อยู่ แรมรสังค์
ศรี มา ม่อม คัก ตัก
ครัน ถั่วถาว ครันให้ ถั่วถั่ว
ควร รัก ญาแม่
พิเต้า
ใจ จอด คิ่น นา
เกตุออก เรือ
- ๑๒ ศรีมา ใจ ขอด ช้อน
แก ถัก ถ่วง เหลือ ออก
ศรี มาย่อม ไร่ขวัญ
คาต คิ่น คื่น ออก ร้อง
ทองวนน
น้ำ น้อย
ชวน ปาก ไร่แม่
ว่า หานหา

๑ คืบ หดง ดง แถ่น เต็น
หดง ไถ่ ตาม ขมของโกทรย
บงกกง ทุกกงงดตาม
งวง ฉนาก คดก เคถ้ำ เคถั่น	ตาม หดง
คืบ เต็น
เหิน ไถ่
เฟื่อง ฟอง
๑ ญารยม ให้ชู้พราก
กำม แบ่ง เขา ออกมา
เวรา นูเวร เอง
ผิต ชอบ ใช้ หั้น หน้า	กนน เพรง ก่อญ ญา
ดั่งง หั้น
พระบอก บารา
ดั่ง ดั่งของ ดั่ง
๑ เยี่ยมมา ดั่ง คดก แห้ง
เคร่ง ยอม ฅงวิตคง มอก
เยี่ยม มา เยี่ยม ไถถ คดาย
กนัต กรุต แก้ว ฅระ เกถ้ำ	หฤทย ชื่น แย
ค้ำเข้า
บาง กรจ
กถิน ขจร
๑ รศไค ค้าว หน้าตุ
ฅเทพ ฅวอ ฅบ ฅร
พระ เอย เมื่อ ฅอง ฅ
บณ ฅอด กถาง เกถ้ำ แก	รศฅ ฅแม่เถย
รป แพ
ฅูเกษ นาง นา
จำเถอย
๑ เยี่ยมมา พิเศศ พิ
กนัต เพื่อน พถ นาง ฅ่วย
เรี่ยม รักษ เมื่อ ไคว่ ฅ
รศว่า เพอย ฅ้อง ฅั้น	บาง พถ
พิ ฅั้น
กระ หนยต นาง นา
ฅั้น ใจ ถาน ใจ

๑ เวื่อ มา จยรจยด ไถ่	ดมงงราย
ดมงง นอก ดมงง ใน	อก ข้ำ
ชาว รุน ด้มูทร หลาย	เหลื่อ ย่าน
ฮวน หย่อน ขง น้ำ ถ้ำ	ถูก ปลา
● กัด้วย ฮ้อย เหลื่อ ฮ่าน ฮ้าง	ผัก นาง
จว หาดด เดก คน หนา	ผั่ง เฝ้า
เพี้ย มา ธุะ คดบาง	ระ มาค
กัณัฏมาคเต้น เต้า	ไค่ ฉนวนร
๑ ขร คือ คาช ชั่ง ชือ	แปลม แด
ไพร พนอม ฮากยร	แรต ร้อง
คอง เตี้ยว จาก เจียร แด	ยรรธวาทิ
นอน น่ง ฤฯ ให้พร้อม	เพือน ไคร
๑ คอง เตี้ยว บวอ บิษฐแพ	พิม ทอง พี้ เออย
รยม บหัดบ ไท หา	คำ เกี้ย
คอง ดยว แม่ มอง หน	หา พู้พัน แม่
ไคร ชว๋ย ชู เกด้า เกดี้ย	กัถอม แถง
๑ รยม วัณษตุต ที่ ฮ้าง	เฮอ ด้มร แม่ ฮ่า
กามถนณ ธุ่ง ถาน แด	เดื่อต ไหม
เยี้ย มา เทพศาคร	ครวณธวาทิ
ศรี ด้วกร ร้อง ให้	ถั่ง ด้ยง ด้ตด้ยง

๑ มุ่ง เหน คยว คาช สร้อย
แม่น ม่วง ขนุน ไวรยง
กทิง ทอง รำ ควด ไตร
ปราง ประเดห์ แก้ม ซ้อย	แสน ส้วน
รุ่ม สร้อย
รศ อ่อน พี่แม่
ซาบ ฟนน
๑ เยี้ย มา แด้ว ได้ หย่อน
ฉนง บมาทนน สาย
ชนม ทิพย งามง
ยิน ชาว ไช หมออ่อน	บาง ฉนง
แสน ท้อง
รจ เวช มาแม่
อิมเอง
๑ ค้าว หันน อเนก ซื่อ
ว่อน ว่อน เถวง คิด
หมาก สุก ชระ ตาย ปดง
มือ แม่ ค้าว ถ้าว ถ้าว	ชน ชาย
คำ พร้า
ปลิด ใหม่
แทน ชิง ไชรมชิง
๑ มดัก เหน น้ำ หน้า ไน
รยม ตาก คน คิง กาย
ถัน ถุง พี่ แดมา
จยร จาก คือก ร้อง	ไน คา พี่แม่
น้ำ น้อย
บาง จาก
เรียก นาง หานาง
๑ ถนน ถุง ส่อง ฝาก ผั่ง
ไตรถอยง อบ ต่าง
รอย มือ แม่ ธาร ทา
จันทนกระ จะ รศไว้	ผกาสถา
กลั่น เกด้า
หอม หื่น ยงเงย
รวด ขจร

- ๑๐ เลี้ย ดาย หน้า ช้อย ขึ้น
ศรี เกษ เก สร ล่าง
มาตต บนน ณะของ
ชตเนตร ชัย ช้วย ให้
บวท ทอง ภู นา
ดอกไม้
ชตเนตร
ร่วง แรง โรย แรง
- ๑๑ ขอมเพรง บงก เหตุ เต็น
หวาย เท่า แทง คน ขอม
ขอมถือ ทอด คนตาย
เหี้ยนว่า เพรง ไต พร้อม
คัต หวาย
คอก ค้อง
ตะ ดำว
ที่ นันน หวาย ยัง
- ๑๒ รุกก แก้ว กิน ลี
อร้อย รศ ทัก ถนำ
จันท์ จรง จอก ทอง ทา
บยายยว เนือ ร้อน
นาง ต่อง ใช้แม่
ปาก บ้อน
ยง รุ่ง
เร่ง ว
- ๑๓ แม่ วิ ชัย ช่ง
คัมเมอ ทาศรี
ถนอมมื่อบนนทบหงง
рымคั้น ชมเจ้า ช้าง
นอน ทับ ฤา แม่
แอบ ข้าง
โถม ทุบ กนนา
ข้าง เซอย
- ๑๔ แก้มกตยง จรทบ พ้า
กนัต อยู่ ใน สนน เถอย
รูกก ดนทตบ นมนวด
กนัต มเมอ คต้าย แคตัว
ชวย ฒม แม่ ๕๓
ไป แก้ว
นาภิศ นาง แม่
แก่ คา

● รุกกรศ ช้อยชาบ	พระ ทนค์
อวาย ปากไป มวศ	รจ ไร
มิละ แลง ตน เปน	สอง ชัก
ชักหนึ่ง ใ้ น้อง เหน้า	หนึ่ง มา
๑ เมื่อ มา แก้ว ฝักติด	ปลี่ยนแด ฝักแม่
รวัญ อยู่ อยู่ทชยา ตน	ค่าง หม้าย
ระฤก กระตา แลง	จยร จาก เจบ แม่
รยม ร้าห้วยฟ้าห้วย	แผ่น ดิน
๑ เยีย มา มีมปาก	พระ วาด
พระ หากวาน วงง ดินรุ	ค่วงง คว้าง
สมุทรพิศาด ถิ	คิวิ คว้าง แดนา
แด ชร แด ถานท้าง	ทุทาย
๑ ถ่วง ฤก ถัก หย่ง พัน	คณนา
รดอกพร้อม พรายตุ	แพรง น้ำ
เยียมา เยีย ถัดตา	แสน โยชน์
เรือ ถ่น ผ้าผ้า ผ้าย	ผ่าวใจ
๑ เยีย มา ถึงโตด พ้า	พอง พัด
เสยง สมุทร ครางไคร	อยู่ ได้
เยียมาตร มัดตม	ถิ ถ้าว แด แม่
เคื่อน ญี หนาว ชักได้	น้ำ ขวย

ตอนที่ ๘๘

กำสรดณ โดง คั้น

หน้า ๒๘๓

๑	เย็บมา หน้า หน้า คดา
รยมรทวย คั้น มีอ
เย็บแต่ พืไ หาย
เงา รร เตได้ พ้า	คราว คาย
มีค หน้า
หวั หาค
มายมยง	พืแม่
๑	เย็บมา ครอบ คาย ทั้ง
อวู สยง ดมดง
เย็บมา เย็บแต่ เหลดว
ชร อ้า อก พ้า ไซ้	ชาวชยว
ถ่มน ได้
ชร อ้า
ชาว ครอม	อยู่ น้า
๑	มุงเหน อรร ถ้า ท่ง
เขาโคก อาทิจอม
ส้มทร เจือ น เจามุข
อู ตูจ มุขเจ้า ถ้า	ทิว เขา
แจก พ้า
เมียง มาย
ดั่ง คีรี	
๑	มุง เหน ถ้ายาเ้า
เกาะ สระ ชงง ชลที่
มถัก เหน ไม่ รยง รก
ชยว สระ ทิว ถ้า ย้อม	คา ตก
โอบ อ้อม
เกาะไผ่
ญอช กราม	แม่ ช้า
พูน แม่
๑	รภกร คั่นอง ไน
เอว ส้มทร ยองกาม
เย็บแต่ ถ่มนตุ มา
ถนัก ค่อม น้อย ช้าเจ้า	ไผ คา
ถด้อม เหน้า
บาง ค่อม
ถัว จักก	พื แม่

● จาก มา แก้ว พิ หอบ
ครั้น กล่าว โหย หนนอก
คน เดียว แบ่ง คับ ไค
รดอก จนหน้า เหน้า

๑๐ คน เดียว มาจาก เจ้า
เรือ เกตุออก กตาง วงง ใจ
จาก นาง ยิง คน ตก
รดอก ถ้ำ พ้า ช้า

๑๑ จาก มา สาย สวาทิ ไว
อก เปด้า อก ส้าว สิ้นช
ละดาล กนณ ชาววา
วาท ยิง ส้าว สับ สู้

๑๒ วาด เลกตม ได้ปรัย
วาด ถ้าววยรวงงวด
วาดโทต ประทอง ปดา
หาง กวาด หวด แอ้วฮ้าว

๑๓ เขี้ย มา ม่าย น้อง ขอน
นอน น่ง ฎา กอน กาม
ดุก ยืน วงงเวง แด
คิน น่ง ถห้อยให้

หิว ใจ แดแม่
สู้ พ้า
ต้อง ภาค
หน่วง หลงง

เจบ ออก ช่อน เอย
ขาด ขร้า
เมรุมาศ
ชาน ดิน

อยุทธยา
หาก รั
หตวงใหญ่ แด้ว แเฮ
เสริฐิต

ไป มา
ละ ถ้าว
ปดา ปล่น
ปาก ปาม

ชวาช แด แดแม่
แกว่งไล่
ถึงโตด
บ้ำ บวง

- ๑ พระเออย สะโรช ท้อง
เชอญเทพ มา ทับ ทรวง
แม่น เมฆขงา ศรี
มา แม่อย่า ทนน ข้อน
- ๒ ไหว้ว เจ้ารักษ์ ฝากน้อง
พรดี พี่ ภายหลง ใคร
คังใจ เท่า เจบ นัก
ยยว เกตือก กตั้น ให้ชู้
- ๓ ไอ้ออก สระแอ แก้ว
เยี่ย พรวาก พรดี เพราจ่าย
พระ ถบถนณ ถงหา
สยว ยิง สาว ใส่ แก้ว
- ๔ ไกร พรยง ตวอ อาจเค้น
สาว ชยก ชัก เรือ เรา
นาง นช แม่ มวย เพญ
ยาม หนึ่ง เกต น้อง ถ้า
- ๕ ฝ่าย เสี่ยง สุนคให้
ว่อง วयर ตาศรี
มา ถะ คำบถ บาง
นาย ญี่ ไชร เหล้า คัณ
- ชด ที่ ท่านแฮ
ที่ ร้อน
เสาวภาคย์ กูเออย
ขาด ใจ ชนใจ
- นาง รัก พี่ฮา
มร
ใน แม่ พ้นแม่
ตาก ตาย
- กู มา แม่ฮา
เยี่ย แคตัว
สาย สวาคี คิน แม่
ผ่าว เผา
- เหง เหน
พี่ ร้อง
พิโยค กูเออย
ชวบ บิ
- หา นาง
ผ่าว พ้น
นาย ญี่
ช่าง ไชร

๑
๒
๓
๔
๕

๑	หลายผู้สม เกล็ด ถักยัง
เมามือของ โอน หวด
ถนัด สาว ถิ่นทร ตาม
ชาวเพื่อน พียง ถ้วน หน้า	จำยาม
ผูกผ้า
ครอง พ่วง
ราก รน
๑	เรือ มา มา แบ่ง แก้ว
โกต คั่น คำบด มา
เย็บ มาเย็บ ไฟฟู
ขอ พี่ เหน หน้า น้อย	ภูโกต
ต้อย
อก พี่ นานะ
หนึ่ง เจ้า ยาใจ
๑	เรือ มา มา ที่ ก้าง
ครั้น พัด โกลน ไท้
บ เหน ยิง ไฟ โรน
อก พี่ คาน ร้อน เร้า	ถั่ว โกลน
แม่ ไท้
รณ สวาติ
ยิง ราม โกลน ราม
๑	รามา ชีราข ให้
โกกน สมนุทธอายาน
จอง ถนบ เปตง ศร คัด
ใคร อาร มา ขวาง หน้า	พา นร
ย่าน พ้า
มลาญ ราพ
ถ่าย กอง
๑	เพลง พรัด นร นาค สร้อย
ยง คอบ คั่น สร้อย
สู่ ตรชน ประ พา ฟอง
ยง คอบ คั่น หว่าย ได้	บิดา
เศก ไท้
พัคจาก จยร ๕
สู่ สร้อย สร้อย

๑	ผยอง ม้ามนี้ ภาค เกื้อ
สอง คู่ สอง เสวอย รณย
เพรงพิณรุ มดีพรัด
ซอน ซาค สอง หว้าวได้	ฤทธิ กัด
แท่น ไท้
พระโฆษ
จาก จยร
๑	พรวา พบ มา โนช เนื่อ
สอง คู่ สมน ทายร
เท่า บ่า เปตา เปตอง ออก
สอง พราก พรัด แคตัวชู	นาง เมือง
แท่น แก้ว
โน อ่อน อวน แม่
ชำ จื่อ
๑	เท่า มา แล้วได้ หย่อน
คราว อยู่ หือ ๆ คา
เท่า มาจาก ออก คราง
รยม ท้าว หวอใจ ให้	โนนาง ไซ้แม่
เด็ด ได้
ครวญ แม่
แม่ ดั้น โดยดู
๑	บได้ กัดเข้าแต่
กตั้น แต่ ยา คู กรม
รฎก กระดา พิม
คาต กัด หาย เว่า ร้อน	วนนมา
คั้ง ช้อน
พระมาศ กุเขอย
ราก คั้น
๑	เยี่ย มา ๆ ให้ สวาติ
กนัต ตุจ จาน ใจ ผื่น
ชดที่ วันทค เดือน
เรือ เยี่ย เต็น น้ำ ต้อง	จำรศ
ฝาก น้อย
รตอก
คั้น พยง

๑ โอ้ออกสดวกได้	เส้า ไชตง
ถม โบก ใบ บินอยง	ถ่น ผ้า
ขทิง ทอง รนท ทด โยง	ถยว ถั่ง
ถมช่วย ขวา ซ้าย ถ้า	ถ่น เรือ
๑ สดากัน ตั้ง หน้า แต่ง	พด ยุกท
ถัดเกา ถัดเลื่อ	ต่าง ต้อย
ครั้ง ทรา ไชตง ทรุด	ปลง ยาก
สาว สมุทร ให้ร้อง	รยท คีรี
๑ น้ำ หน้า สองฟากฟุ้ง	ผกา แจรง
ฟอง ฟอง ตาม ตี ออก	คติน เกล้า
รณชกรรณ แขง อึง	อากาศ
เรือ ยิง เขยง น้ำ เข้า	ชาติใจ ชัน ใจ
๑ พนท รุก น้ำ บ้า สดาก	พท เพญ นา แม่
เรือ กระ แดง คับไค	ชาติ ขว้า
ถัด จอง กำ เบต บก	พท ฟุ้ง ถั่ว แด
ชก พี่ ออก พ้า ซ้า	ช่วย ทวอม รยมทวอม
๑ เถงแดก ถัดถั่ง ถัดถั่ง	แม่ ย่า
นพ เทพ ชม ชะม ทก	ย่าง ยั้ง
พระ เอยยจำศรี ทราย	คิน คอบ ถั่ว
ญารยท ถม ให้ พถัง	พด ยก เรือ ถง เรือ

๑ พระเออย ได้ชู ชอบ
ญา เก่น ถพัต เหลือ
พระ เออย ช่งอร องค์
ญา โบก โบาย น้ำบ้า	ใจจง ฤาแม่
พรนน คว่า
ต พี่
ฝ เพื่อง ฟอง ฟุ่มฟอง
๑ สัตยามัด ม้วย มี
สาว สมนุทรวง เนือง
อารักษ์ ร่วง รัก ยิน
ไต้ต่าง ออก พ้า ถ้ำ	ตยง สิ้นธุ แด แม่
เน่ง น้ำ
อารา ชน แด้ว แด
ดาษดยว
๑ อัจจรวัย โอ้อำนาจ
ฟอง ออย่า พัด พยณ ภา
ชนน ทรา ตระ บัด เซน
ชาว เพื่อน พรัด กว่า แก	สารสตัย ไซ้แม่
แด่น แด
โสดง เด่า
อยู่ บาง นอน บาง
๑ โอย ออก ครวญ เคร่า ถ้ำ
ทะ รุ่ง รวง รวง ศรี
รฎกแม่ มา ชร
เอา สะไม ชู ช้อย	เรือ มูน มาก แด
โศกสรวัย
ทุเรศ ทุ เออย
ห่ม ตาง
๑ รฎก เนื่อ กรร เกษ
กร กอช หมอน เหมือน นาง
รฎก กำจร จันทน์
ทรง กรรแสง ใจ ู	ล่าว สรรค์ กุณา
ร่า ให้
อาย โอษฐ พัน ฤา
จัน จอญ

<p>๑ ข้าน้อง มาโนช เนื้อ
ศรี กระโต แกรง ครอบ
ข้า อรยศศิษย์ ทัด
ศรี กระโต ถัดววด เกด้า</p> | <p>นาง กระจักร
คำ เข้า
มาตย มาศ
ถัดน นั</p> | <p>พี่เขย

กูเขย</p> |
| <p>๑ อาท้าว อาทาศักแก้ว
ศรี กระโต เขอย ช้
ข้า ออว ละไมย นาง
ยัยว กอด หนัก เนื้อข้า</p> | <p>เปรม ปราง
ข้าง ย้า
นวด นาก
พี่ ถนอม</p> | <p>

กูเขย</p> |
| <p>๑ เวือมา ฟอง พอน พื่อน
จง กุด ค้างคั้น กวด
กาง ไชตง ยรรยง กถ
ตยง สุ่มทว ถ้า พื่อน</p> | <p>กถหงษ
แกว่ง หน้า
กาง มึก
ย่าน ยาว</p> | |
| <p>๑ เจบ จาก เจบ อัก อุ่ม
เจบ จาก ถ้าว ถ้ากร
เจบ จาก พี่ เจบ เหลื่อ
อก อ่อน อกพ้าบ สั้น</p> | <p>อก เวื่อ
เกดื่อน คั้น
อก อ่อน
เบถ้าใจ</p> | <p>

พูน แม่</p> |
| <p>๑ รยม มา เวื่อ ร้อนท่ง
ถนัด ต่งง สุ่มบงไป
รยม วัณษ ผุด โดยตุ
มาย่อม ไหล ฐ เหลื่อน</p> | <p>บาง สุ่ม
แม่ เวื่อ
ถ้าย ถ้าวติ
เพือน คน</p> | |

- ๑ กระได เอา ฮา คม แก้ว พริ เพา ใช้นา
จยร จาก บงก คต ครวณ ใช้น้อย
กระได เงื่อน เงา เตือน โดย ย่าง
นอน น่ง นาง พร้อง ถ้อย ดุจ เคยว
- ๑ ถนัด แก้ว กู้ ต่าง เวื่อ ตาม
แครง ย่อม ผาย หดยว หยุด อยู่ ถ้า
ตระชนบ ดุจ ชนบ กาม พระพี่ พี่ แม่
เวื่อ เยี้ย มา ข้ำ ขู้ เยี้ย นาน
- ๑ ปาน นั้ แก้ว ข้ำ คั่น ญา หลับ อรเออย
นอน น่ง ฉนนไต ดู ดัง นั้
ยอมมิอ บัน ทับ ออก โอย แม่ กู เออย
เจบ นิ่ง ถ้า พุ่น นั้ หมั้น ทวี แสน ทวี
- ๑ พระเออย สระโรช สระชัย ศรี สรวง กูนา
คระ บอก บวว ศรี ไซ กัดบ กัดยัง
พระเออย ดัด เหวี หงษ ส่อน ย่าง นัน นา
ศรี กระได เถ้า ดย้ง ทุบ โถม
- ๑ พระเออย น้ำ หน้า หด่ง เหลือ สิ้นรุ โสค ๙
ยาก อยู่ ทงว วนน จำ จอด เจ้า
พระเออย จง เตือน กิน เคื่อน อยู่ บ้าง ๙
เจบ จร เทญทน ศรีร้า สุก หมอง

๑ เสนาะ หน้าเจ้า แว่น
ปางจาก อยฺหุทยานาน
เสนาะ กร ราย ยวร
เมรุ ทุเท่า หน้า	ไฉ จนน
จิ้ง เต้า
ชก หย่อน
กำสรวญ
๑ เสนาะ นิราษ นั้ง
สาว ตั่ง เถวง เตม
เสนาะ พี่ เหยยว เหยื่อ
ตยง ตั่ง ข้ำ เจ้า พียง	ตง เรือ
ผั่ง เฝ้า
ชก ตั่ง
ตั่ง คน
๑ โกกิตกร วิก อัยง
จับ กิ่ง ยง ยาง เขาว
พระ ถม กัด โหย ตาง
จับ กิ่ง ยาง แถ้ว ร้อง	ยง ยาง
เพือน พร้อง
โถม ทุบ
ไร่ เฉอ
● หน้า เจ้า ชู้ ช้อย ฉาบ
สาว ตี๋ มา พตาง ตีม
มาศรี จูตา ถัก
รยม รยก ผุง เข้าโกถ	แรม วัช
ถั่นให้
เสาว ภาคย์ กุเฮอย
ตั่ง เทา
๑ พระ ถม บวบ บ่าว เกดัย
สาว ตั่ง ยอ มา วนน
พระ ถม กัด โหย คดา
จยร จาก คี ชก ร้อง	จัก มา
ตั่ง นั้ง
ตอง ตั่ง กนพ นา
รยก คีน หาคีน

๑๐. สวรรค์^๕ สวรรค์^๕ สวรรค์^๕
คนพญา ดาว พิง
พระคุณ ออก นาง ครอบ
ดิน แด พ้า คว้าง เกื้อ
เช่น ทอง
พวง ช้าง
รักษ ราช^๕ นัน ฤๅ
ใบ^๕ แทน
๑๑. ชน ช้าง ฌม พาด ช้าง
งา ค่อ งา ขวิด แหวน
ดาว ถ้อย หลีก เหลือ พา
พล เพื่อน ภาทรุด ชันน
ผ้าน งาม
ท้าว หันน
พลใหญ่
วัน ตาญ
๑๒. ว่า ปาง เข้า ได้ รั้ว
ดาว เสง คับ ประ การ
กร ษัตริ์ เดือน พล ตาม
โสรจ เสง แสง ถ้วน น้ำ
สงคราม ทาน ฤๅ
หนน หน้ำ
เวร เรง มาหา
หนน หวด
๑๓. หาร เรา ค่อ เติง ง่า
สวรรค์ เคมบ ค่อ ดาว พิง
เขา รุก เรง พล^๕ ปอ
น้ำ ช้าง นวด ได้ ชันน
ไหวง คฤๅ
ท้าวหันน
ยอ พ่าน
ช่วย แทน
๑๔. ทรง บุญ จร หง่าน^๕ เลื่อง
ฟอง สุ่มทร คั่น กตัง แปลง
สืบ สวรรค์ กร ชอบ มา
งา ค่อ งา ยอ กั่นน
สวรรค์ งาม
ท้าวหันน
โสรจ ช่วย กนณ แะ
ชรวด เสง

๑ ทรง บุญ ถอยเร่ วัน	รุก แทง
ดาว ถิ่น แปร คาย หว	ขาด ขว้า
ขอ เซนกระดัง แวง	วยร มาศ
หอกช่วย จึง ชัก ชั่ว	ชนไฟ
๑ ดาว ขาด หัว ห้อย คติ	คย ตำร
พุ่ม เตือด หลตาม ไหล จร	จอม จัง
พระ เทพ ประ หาร หัก	โหม เกื่อน
เซน แนม เซน ดาวคัง	ค่อ คาย
๑ เล่นา คเคื่อน เซ้า	กดยว ดาว
ดู ยานไท แทง หงาย	เผอง พ้า
ไพร่ พด เมื่อ นาว นาว	นฤมาศ
แตร ตร หลบ ก้อง หล้า	ตั้ง สยง
๑ พนน รุก น้ำ พ้า ฟาด	คิน ทรุด
ผืน แผ่นโยง ยอง	บ ข้า
พด หลวง ศรี ราช บุตร	พัง พ่าย มา นา
เขา เกื่อน ช้าง เขา กดำ	เกื่อน เขา
๑ พด ม้า เขา กว่า ถ้า	พด เตื่อ
พด หอก หารกร เตา	ไถ่ แท้ง
โยธาแห่ หลายเหตื่อ	อก แผ่น มา นา
สยง มีร เร้ง พ้า	ฟาดไฟ

- กษัตริย์ แว่น หน้า
ราม ราช ฤๅ ทน
พระโณม เดก นารายณ์
คาน เดช จรัส เจ้า ฟ้า
พรม พราย เพชรดเ
- ถ้ำ ถ้ำ ผาย ผาด พียง
คม คาน คอ คือ จักร
พระ กร กระดัง เชน
กร หลอก กต ด้กั้ง แพร้ว
ห่อน ช้า
เรื่อง ราช แถ้ว แ
- พล แพน พล ออก หน้า
เขา ย่อม ชน ทวด คาย
ชาญชยขึ้น ชม คดอง
คน ราช ผู้แกถ้ว กถ้ำ
ด้ มื่อ
- หมวก ทอง ตก ถิ่น เข้า
เข้า ประ ทะ ไต้ กต
ดิบ คน ค่อ ดาว พัน
หนน เหา ทวด ไต้ หั่ว
ด้หเคนทว้
เคถือบ แถถ้ว
กร หลอก
เพรอกศ พราย
- แพน ค้างใหญ่ใหญ่ เข้า
ทวด ค่อ ทวด ดาว คาย
หาง ยุง หักโหม แพน
ญวน พ่าย พล ตาน วัน
ผนัก ทอง
ค่อ หน้า
กรยง แผ่น แถ้ว แ
- แพน ค้างใหญ่ใหญ่ เข้า
ทวด ค่อ ทวด ดาว คาย
หาง ยุง หักโหม แพน
ญวน พ่าย พล ตาน วัน
ถ่ถ่อน พล
- แพน ค้างใหญ่ใหญ่ เข้า
ทวด ค่อ ทวด ดาว คาย
หาง ยุง หักโหม แพน
ญวน พ่าย พล ตาน วัน
ชบ ฟนน
คัต นัว
พูใหญ่
ถ่ง ถวาย
- แพน ค้างใหญ่ใหญ่ เข้า
ทวด ค่อ ทวด ดาว คาย
หาง ยุง หักโหม แพน
ญวน พ่าย พล ตาน วัน
ทัด แทน ถ่อน แ
- แพน ค้างใหญ่ใหญ่ เข้า
ทวด ค่อ ทวด ดาว คาย
หาง ยุง หักโหม แพน
ญวน พ่าย พล ตาน วัน
คิ่น หย้าน
ทอง ท่าว
ค้าย ค้าง

- ๑ พนรฤก ถ้ำ พ้า ผ่า
 ฤกแดง อึก อึง
 พรหมณ พรต ถัง วาร วร
 หมาก บั เปน บ้า เค้น
 เผลอ กัดบี
 แห้ง หล้า
 โทง หุด ถั่ว แซ
 คั่น หนั
- ๒ หมาก ขาม รก รุก ข้าง
 ถาว ถ้าม มอว เม่า ผี
 ถาง กอน ไชว ขวีน เซวอง
 ยง ยิง ถ่า กัดด้วย ถ่า
 ดง เซอง
 มุ่น ม้วย
 คยร ตาม ดู แซ
 ถาว เดือน
- ๓ เลี้ย นาง ละเซ่ง เนื่อ
 เลี้ย ถาตรา วุช ถรรพ
 เลี้ย พาดย พนน เหา
 เลี้ย กอนโทง ถ้วน ร้อย
 นม เผลา เลอค์ แซ
 ไซ่ น้อย
 ทอง แท่ง
 มาศเมื่อง
- ๔ เหน เรา ทุก แท่ง ห้อง
 โหะ ปร นง เมือง โจม
 เงิน ทอง แห่ เหลื่อ หลาม
 นาง มิ่ง เมือง ม้า ข้าง
 คิด ตาม
 จวบ มถ้าง
 ทุก หมู่ หมาย นา
 ถัง ถวาย
- ๕ ขดยง ลาก ถู ม้า
 เชา เหมื่อย จำ อุง ขาย
 พระ ยศ พ่อ ทาน ทัต
 ดิน หรี หอม พ้า เรา
 มีอ มัด
 แดก เหล้า
 ไตรโลกย์
 รวฯ ขจร

๑ ชย ๆ ยศโยค เจ้า
ไกรเทพ ศรี ตำคร
ชย ๆ เมื่อ พุด ศรี
ชยบ พิศร พัน พ้า

จักรกรร
เพื่อง หด้า
นาง นารก
เพ่อม มา

๑ ชย ๆ ข้า นาง ท้าว
รอน ราว ถ่วง ตงกา
ชย ๆ ดั่ง ติด ตาม
ชย ข้า นะ ไต้ แก้ว

คือ ราม
แผ่น แฉ้ว
มาร มารค
ครอบ ขรอง

นั้น ฤา

๑ ชย ๆ ชัชาติ แก้ว
ภูเบศร์ สากต ปอง
ชย ๆ มิ่ง เมือง สวัสดิ์
ชยบ พิศร ท้าว ไต้

กฤษ ษรดี
กราบ ไหว้ว
ฉิ่น ฉ่อง
เดช ภา

๑ ชย ๆ ยศโยค ก้อง
บุญ เบอก วงง ทอง บอ
ชย ๆ ราช พิง ด้ยง
สนั่น นน หนว นอบ เข้า

ไคร คฤงษะ
ไต้ เต้า
ภา เล้า
อยู่ มื่อ

๑ ชย ๆ อาณภาพ ท้าว
เมือง เทพ คน ธรรม พ ฤ
ชย ๆ พ่อ พยง อินทร
บุญ เบอก เมือง ถ้วน ร้อย

ทนม ทิน กร แะ
อยู่ ถ้อย
ณภาพ
รวม ถวาย

● ชย ๆ เมื่อปราบอ้อม	กมพงเพชร
ผืนแผ่นผายเสมา	ตอกกว้าง
ชย ๆ ท่านไตรเศรจ์	นเรนาศ
ยศโยคบุณท์อั้ง	อวคกรณ
● กษัตริ์สุราชเรือง	รศธรรม
บันหารยศชญวน	พ่ายแพ้
สภารปราบไปกัณ	ทุกทวีป
ร้อยพิภพเหตอมหล้า	อยู่เอิ้น
● ร้อยท้าวอมรับเข้า	มาทุกท่านเฮ
ถวายปทุมทองเป็น	สิ่งเกด้า
สภารพองพองสุรย์	โสพิศ
มณญถณญวนพ่ายเข้า	ซ้ายบร
● ไตรยามตรวจสี่ชั้น	ไซแกงโลกยเฮย
แสงวิษยไชยแสง	ส่องฟ้า
ขาวเขพิมถแห	ขาวเมฆ
น่านคือจันทร์คือหน้า	ฟ้าแรม

โคลง ทวี ฤๅญไชย

กษ ทรต่าง แต่ ตั้ง
นบ พุทธ ธรรม สาวกา
สนำ สตุ เบิก นามมา
ไท ค่ำบด เม็ง เบ้า

ศุภสาร เรียง รำ ถ้อย
ทวีฤๅญไชย เชฐ สถาน
สวระพัท เขต ขา พาด
ยาม ม่อน มัว รัช ยั้ง

ส่งสาร ทุกข์ แต่ง ตั้ง
นิราษ สัตว์ ชน
จัก วิวาห์ ยุบต
เปน โคลง แห่ง หื้อ ให้

ดวง เดียว ดู ยิ่ง พ้า
เปน มื่น กามาวจร
บุญบาป แค่ ปาง ก่อน
แดน ชาติ ยั้งยั้ง เฝ้า

ดวง เดียว อาสาศ์ เลี้ยง
ทั้ง สัตว์ ไร่ เพช ถับ
อาไรวัย มี ทน ฝับ
เจียน จุง ณะ น้อง แก้ว

ศิระดา
แผ่น เฝ้า
ขอม เรียง รัก แย
ผ่าน ใจ วิเว

คราว คราน
ธาตุ ตั้ง
พัง ต่ำ บน เทชน
จุง ตั้ง สดับ สาร

อื่น ดน
กล่าว ได้
นาราช มุขนี้
โลก แจ้ง ใจ คณิง

อับศร
เจือง เจ้า
ทุก ทำ นายนี้
จุง ถ้วน ถุ คณิง

พัทธกถป
ถ่วง ถ้าว
วรสาศ์ นา แย
ก่อน ถ้าว ตุสิดา

หน้า ๒

โคลง หริ ฤๅไชย

ดวง เตี้ยว ดี ช่อน ไว้
เขารอด หักไทย จั ษณ์
ทท ย้งมัยงัก
เห็น แห่ง อวน โนน ช้อง
บุญ มี มาศ มีอ
ขง เขตในย นพบุร
เดิน ถวิล แห่ง หริฤๅ
นบ ชาติ พระเจ้า ฝ่าย
ชลไพร ผง แผ่น พัน
พวย ถุ่ม ปาน จักรกรต
พาชี คำ เรียรต
ขง น่าน เรือ ร้อย ถ้ำ
นบวรเชฐ รั้อย
ดาเทพ เบญจา จริง
เชิญ วาน เทพ คตถิ
เทา คำเนิน เยื่อน ย้าย
ดา ถึง ปราสาท รั้อย
โชน คำ ดุจ ทิพทอง
เบญจา จำเนียร ปอง
จาก จำเอย แด้ว ร้าง

หว่าง วัค
หัดอน้อง
ฝั่ง พิพย เอย
ชอด ผี พัทมาร
ผดคุณ
โยก ย้าย
ไชยเชฐ ชิด แะ
แผ่น ค้อม กุง ชด
บนบต
เชือก ขว้า
จร เชือก ชัก แะ
ไขว่ ขว้าง ขวาง หที่
สิงห์
จิ้ง ฝ่าย
ธจากระหม่อม เรียม เฮย
พร้า พร้อม เดิร เตี้ยว
สิงห์ สอง
ที่ อ่าง
ปดคำ จนร
ราช นัน ฤๅค

เจ้าพระยา

ขรบุรี เกิด ไก่
ตามดี อาวาส เจียน
ถนัด ที่ ทำเพียร
มิใช่ จง หวัง ได้

กฎาราม รอด คำน
ถวาย กระมูม มือ เทียว
ทำบุญ เพื่อ ผล เขียว
ถึงตาม อุปปน ได้

เห็น หอมวังราช เจ้า
ยัง บุกอารักษ์
อัญเชิญ ช่วย พิทักษ์
ยาม ม่อนมัว เกิดยก ไก่

ซารักษ์ อาราม เรือง
เชิญ ตั้ง ศรี ทิพนาย
เทียวทุก พี่ จัก ถวาย
รุ่งเรือง เมื่อ เมือง พ้า

มหา อาวาส สร้อย
ชินรูปองค์ อุปปาน
อมรกฎ คำควร ปาน
ถวาย พระนาม น้อม หน้า

ผา เกียร
จิม ไหว
พบ ราชฎี เดียวเฮย
แต่ พัน รศดล

หลัง เหลียว
หวาน ไหว
ผัดแม่ นาแม่
แต่ ขำ ปราดถนา

สูง คักดี
ราช ไหว
เทียม พี่ คึง นา
ร่วม เจ้า ไชยนาถ

มัจจาย ราช แด
หนึ่ง ร้า
เปน ล้วน บุญ แด
เสพร้าง สุราโดย

ดี สดถน
เลิศ หล้า
บุรหนึ่ง
เพื่อ ไท่นารัรมย์

๗๐๕๖๖

๗๐๕๖๖

หน้า ๔

โคตง หริ ฤๅไชย

อัครราช แรก สว่าง
เทียม แทม คน ทรมาน
เหมือน พระวรโพธิญาณ
ปลดคำ เนินนี้ เทน

สอง องค์ อมเรศ เอี่ยม
ยักขราช ถือ ขรรคา
เรียมวาน เทพวรา
เสียง ตำ เพียง เกดัย ไกล

นบ เชษฐ แสง ช่าง ไซ้
มุ้ง เห็นทิพย
เทพรวง กรรแสง สว่าง
เส้นหัดขาดออกชั่วร้าย

ถลันดู แด้ว เด่า
ครองคู่ สาย เส้นหา
วรลักษณ เดิศ สวรรคา
สาม แผ่นผืนโต ดั้น

มรรคา ทวารทอดตั้ง
เป่น ปิ่น บูรี นาม
ดวง เตียว หนึ่ง นิคยาม
ปอมแปกนุช เนื้อ น้อย

สอง ประทาน
เมื่อ เห็น

ยัง โดกย ัน นอ
เทอ ัน มัคการ

อุศรา
ฝ่าย ไค

รักษาราชย์ มวน แะ
ช่วย คำ ชู เรียม

ถา ถถึง รวด แะ
ยิ่ง ฝ่าย

มัวราช นัก เอย
ร่าง แค้น ถึง ถวิต

คำถา เดิศ แะ
แห่ง หั้น

เทพทิพ เรียม เอย
พี ดัน หาอวร

อาวราม หนึ่ง แม่
ฟ่อน สร้อย

ถนิต เชษฐ ษิต แะ
เจ็ด ผู้ ผลิต องค์

พ.ศ. ๒๕๐๖
๒๕๐๖
๒๕๐๖

จาก เจียร ช่อฟ้า ฤๅศ
 มุขมาศนาชานิน
 ยามยด พิณ ถวิล
 ไซโธฐ ดินฟ้า แยม
 จงไป ปราสาท น้อ
 บุญจึงลัก กุณา
 เชียงส่ง พิสงหา
 ซอมชอกตา ทุก เบื้อง
 ลุถึง เชียงใหม่ หม้า
 เวียง วาศ ปราการ สอง
 เหวรา เพื่อดพิศฟอง
 หอ เด็ด เถย ค้ายดั่ง
 มเหศักดิ์ ขดัดไท้
 เจริญช่วยโปรด อันผ่าน
 บ เห็น พิภพคราน
 เมื่อข่าวไซ น้อง ฐ
 หวัง เห็น ชม้อย หน้า
 วาน เทพ ส้ม ส่นอง รา
 เททวง บันปองบา
 ปกต่างนไว้ ขั

ตง ดิน แต่ ฤๅ
 ยิง แต้ม
 ถวาย อ่า รุง เอย
 พิแยม ยัง ทรง
 อักฎา
 รอด เรือง
 เยาวยอด ยิง แย
 บได้ คดพงา
 ทวาร ทอง
 เชื้อน ช้าง
 คือ ค่าย งาม เอย
 ข้ามข้าศึกแสดง
 ทิพทวาร ท่าน เอย
 เจตรฐ
 ใจ เช่น ชันนี้
 ร่วม เบื้อง ยา ถนอม
 บุญหนา
 รับ รั
 ออกบ่า บิน แย
 ขาว น้อง นำ ส่นอง

หน้า ๖

โคลง หริ ญฺยไชย

บุรี ทวาร ต่อตั้ง
นามชื่อ ศรีมหา ทวาร
ทนทุกข ทิวานาน
ชวันชาติ ยังขึ้น เบื้อง

พัน จัอมงาม เงื่อน ไก่
เวียน มังคม สิกขามาร
ทวังสัน สติมาถ
ก็ใช้ จงจัก เฝ้า

ถู่ถึง เถียง เล้า สร้อย
ชัศดำ เรียรถ เกวียน
ไท เห็น อุพา เจียน
ยดใช้ ชีพิตร เข้า

เรียง นัน อาวาส แก้ว
ทุก ดำงน เรียม จำ
เพทาพิทักษ์ ทำ
จำ เจตรนงค์ น้อยไว้

อาราม เรียง รุ่่น หัน
เปน มื่น บุรีนาม
บ เห็น นาฏ นงราม
ทัง ชีว ชีพิตร ถ้ว

ดม สถาน
รวด เรือง
บ น้อย ทวง เคย
บาปห้อย เห็นอวร

สุสาร
เจืองจำ
บ ใคร รัก เคย
เทพท้าว เองอวร

ศรี เด็กัยร
คิด เกด้า
จัน แม่ มา แด
พิ ห้อย หฤทัย

กุกุคำ
เจตรไหว
พุทธดำศ นา เคย
รับ ร้าง คน เดิร

เงา งาม
นาง รวี
บวร สวาสดี สยบ เคย
โลก นาม นิพาน

ทวารทอง เติม เชื้อน ช้าง	คึก แสง
วิศราขวังมีแปง	หม่าย หม้า
จัน ถึง พี่ยัง แยง	หา แม่ นา แม่
บจวนโถม สร้อย พ้า	ไต่เต้า ตาม เรียม
ตัวนี้ พัน บัง บาด	บุรี นามะ
รกราช พันวังมี	สอง หล้า
ไกวกง แก่ง เกวียน จี้	วาง เมฆ มา แส
เชิญ ช่วย คับทุกข ฐา	ที่ ร้าง ราม สมาร
รถทอง เทียม แทบ เอี่ยม	อุศภา
มีอาจ จักคนนา	เนกได้
หาง ยุง เชื้อน อาพา	เพย เพิก งาม เขย
ถาง ช่อ บัก หื้อให้	กล่อม เกี้ยว เวล
พรพัดโคม คู้ ห้อย	ดั่ง ดั่ง
พัดใหม่ใหม่ ขาว ทัง	แขก อ่อน
หงษ์ทองทอดคดดานกลัง	กับโทก เทียม เขย
เรื่อง ร่วง วางวักล้อม	แล้ว เส้น สำน
ตา เจียนชม้อย เนื้อ	ทิพมาถ
ชดิว แถนงคราน	คร่าว ถ้า
เดม เถงอื่นใคร ปาน	หัท เขศ เตะ แม่
เจียร บรู หนี ผ้า	มี ผู้ใคร ยอด

อุทธยาน ทาน ถาก สร้อย	สวน สนิท
ชดำ ถาย เถย คิก	ถูกล้อม
จุกจัน จำตอง ขวิด	เกวณมาก มีแป
หนักหน่วง เนืองเนือง ค้อม	กึ่ง ก้าน บัดพิ
จำปา บุญแบ่ง สร้อย	สภาราง
เหลื่องเหล่น เค็ม ฉายา	คู่ เค้า
ปน เต็ด ก็มกับสา	ถาย แดก อวร แป
สี่เสียด เสนข้าหล้า	เบรียน บ่อน บันดาลา
มาเทิน จักยี่นไม้	มาต ถวาย
แถวทอง เวทีสาย	เกษ เกด้า
เหมือน นาง กิริถวาย	ทัด เมื่อ รมย์นา
หลากหลาก หลาย เล่ห์เร้า	ร่วมฐ ชมผลา
กวาวกวิระโสดสร้อย	ส้มสุก
ชวน ช่อน แกมใบ ทุก	กึ่ง ก้าน
บ เห็นนิรมฤกษ์	ยัง ร่ม ยัง แป
เห็น ดอกดวงไม้ ม้าน	ยัง ม้าน ออก เรียม
พาสุรังค์ดิฉัน	เชย เชย
ถ่างวางอน เสดย เสดย	ถ่าง ว้อน
ออกมาบอ เหยย เหยย	หาย เหยย ทัพ เหยย
ยังคำ เคาทุกชั้น	ชอดชั้น ชวันสลาย

ยด ใคร ยัง ร่วม ชู้
ถวาย ถัดน กับ ดวง เพ็ญ
แข่ง เดียว ทรา เสีย
ค้าย บ่อ บาย นี ช้อง

รถ ทอง ยัง ยืน ร้อย
จวดาศ เห็น ทูดี ถง
อก เรียม บิน เปน ผง
ชดิว เดว แดง เจ้า

ยัง นึก หน้า น้อง นาว
เจียน จาก ถึง กุม กาม
บ เห็น พงา งาม
แต่ณ ตำ กงอ แอ้ว

ขาราม ร่ม เยศ เน้น
นาม คู่ คำ หดอง หดาย
หก สิบ เตียม ผู้ ยาย
แปง คู่ นชน้อง เน้า

ขึ้นภิมเพ็ง เจต สว่าง
โอ้ คำรุง เรียม รี
ขอ พร อาทิ
สอง เสรีฯ ถวาย ให้ ได้

ชม เมีย ม่อน แส
เพื่อน น้อง
สาย เจศ นี นอ
ขาด แถ้ว ยัง ไย

เวียง กง
ถุ่ม เท้า
ยับ ย้อย ยบ เอย
จิม ชูชา ทอง

พงก์ ราม
ก่อน แก้ว
เทาทะ ง่อง กุ เอย
ไช้อัน อร ทอง

มัจ ราย
เช่น ท้าว
ยัง รอค ราม แส
พาทไธ้ โรทา

ธมราช ชยู่ แส
ร่ำ ไหว้
เทียม พิ คณิง รา
แต่ ช้อน สีนเหา

หน้า ๓๐

โคลง หริภุญไชย

ธาดา มัง ราช เจ้า
สา ส่วน เปน อารักษ์
อภัย ถึง สารักษ์
เปน คัง ฤา รัง เจ้า

คัง ฤา รัง แก้ว ก่อน
รอย แม้ง สารี รัง
บพิตร พระ เมือง มัง
เชิญ คำนวณ นัน หอ

ขรรณพรวาง ชน ขอบ
ผืน แผ่น ดุย ดง ถึง
คอง เห็น พี่ รัก เทิง
ยด ชื่น ไล่ เคียร คัง

นัทที่ หัน แห่ง ใบ
เกวียน กว้า ชุม ชน เฉียร
สารถิ สัน สาย เยื่อ
คัก ค่วนคอง คำ ท้าย

วาน ไม้ เมื่อ ชั่ว นั้ง
เหตือ หด้น บก บางใบ
บ เห็น พิรม ใจ
เห็น โภก ใบ ไม้ ม้าน

จุฬาลักษณ์
ไผ่ เฒ่า

คชาเยศ มารา
จาก ขัว ไคร โถม

คำล้ง

นิราษ ฤา

ราย ราช รัก เคย

ค้อย แก้ว คำ ส่นอง

พิง เฟิง รอด เคย

ถวด ยั้ง

ใจ เช่น ครานี้

ต่อ ไว้ วัค เวียน

ภอ เรือ

ด่ง หว้าย

ยัง เชือก ชัก แย

ถีบ พัน ปาระ เลื่อม

ขอ ใจ

กิง ก้าน

เจียน จาก ห้อง เฮย

เยียง ม้าน มโน เวียน

ม่อน ย้ง ย้ง หั้น ร่ม
วาน เทพ ทั้งไคร พฤษ
โพคน ทัว ทั้ง ทัก
เชิญ ส่ง สาร พัน พ้อง

น่าน น้ำ ขลุ้ง น่าน น้ำ
อก ขลุ้งย้ง ดุน
อ้ง เดิร หาก อาตุร
เห็น หาด หน หั้น แห้ง

พระไคร เจ้า ไม่ มั่ง
ปลัด ทน ทุกขัต
จัก กิน มิได้ กู
วา เยศ ยัง ได้ แดง

คณา รก เร้น ร่ม
ปาน ค่อย ขำฟูไฟ
ยด คั่น ชั่ว พิไลย
ตะ ถิ่น เปน ถ้อย ถ้อย

ชมชน ชมชื่น เทถัน
สาวบัว ถง สนาม ปา
สาววน อรว นิดา
จักจ้อง จุ๋ น้อย ฝ้าย

เวียง รึก

น่าน น้อย

แถว น่าน หั้น แม่

ข้าว ข้าว ยิน

เขิน ชุน

เจ้า แดง

แด เตือก รัช แด

เยี่ยง แห้ง แถว ถนอม

เมือง คู่ แดรา

เรศ แจ้ง

ระนา พิ เทา นอ

ถอด แดง ออก เวียน

เค็มไพร พิ แม่

น่าน น้อย

ตา เจ้า ยัง แด

เผ่า ย้าย ยิน ประเทียน

ธรา

โมช ย้าย

โดย พิ มา นี

อาบ อ้อย ชม ชด

หน้า ๑๒

โคลง หวิญไชย

เฝ้า ถวาย ถวาย เท้า
เหมือน เมื่อ พี่ ชน เมือง
พัศ ของ ทำนง เขียง
บังอาจ ปาน แต่ง เลี่ยม

ดาพระ ประเทศ ขว้าง
เมียว เบ่ง สุรินทิง
พินดา แค่ ถริง
มา คำน ดับ ทุกข์ ช้อย

แม่ เมื่อ ห้อง ฟาก พ้า
ฤา บด บัด พี่
ขุน เขา อุน มาศรี
จำ ฟังจน ถั่ว ม้อน

ทิพญา ไจม หอบ อุ่ม
ฤา บมา ส้ม สงวน
ปอ เห็น ถ้ำ บุน บวน
ชอม ช่อ ตา แห่ง ห้อย

กวาว ทอง ทัง ช่อ ช้อย
หตาย หล่น เค็ม บัด พี่
ยด บน หมู บักมี
ตาย ช่อ ตาง ถั่ว กล้า

เทิง เลี้ยง
มุง เขี่ยม
องค์ อ่อน งาน แะ
แต่ พ้า ถวาย เหลา

ขง ถมิง มิง แะ
ยั้ง ร้อย
ตา กระหม่น เรียม เฮย
ข้าว เขี่ยม ยัก ทอง

โต ที่ พัน ฤา
พี่ พ้อม
ไท แม่ เขา ฤา
มาด ม้อน อาไดย

เอา อวน อ่อน ฤา
เพื่อน ค้อย
บริเมศ เมิน แะ
หาก แต่ง เถง ตาย

ส้มพัด
แผ่น หล้า
แฉวง เลพ ชุม เฮย
มิ ได้ เขย ชม

ดาดี รัก รำ ถ้อย
 ฤา วิด เลียง ชอ แช
 ชิง ควง คอก จอ แจ
 ร้อย ร่วง เสวย รศ. น้ำ
 ฉายา เพี้ย ใฝ่ ผู้
 ด้ร ต้อง ยัง รวย รวย
 ฟง บณ โบก สดาย สดาย
 ปน พี่ ยัง ยัง ถ้า
 จร ทิด เทิง ต่อ หัน
 ช้อ เชื้อน เข้า ปุก แปะ
 ทิพ โสพิศ ยัง แยง
 มา ม่อน เรียง รศ. เข้า
 ชา ราม ยัง ยัง ร้อย
 ดอง คา บ มัก คา ผั่ง
 รอย เดิม แต่ ยาม ยัง
 เปน ที่ พรจ เจ้า จ้าน
 มัจฉะยา เยศ ร้อย
 พิด กำ เตา ปวน แปะ
 พา นช ้วย ยาม แปร
 แถม กำ เตา ขั ผู้

ถึง แถ แถ หม่
 ช่า ช่า
 เลียง ถ้อง กั้น นา
 คอก นั้น นารี รมย์
 เหลือง หลาย
 ร่ม ช่า
 เลียง สดาศดี ถม แด
 ก่อน ถ้า ถึง นิรมย์
 ดอง แหตง
 ได้ เต้า
 หา สู้ ยาม เอย
 ถ้าน เรียง เรียม
 เรียง หัดง
 ค่น ค้าน
 งาน เลื่อน รัต เอย
 เสพ สร้าง วิริยา
 ควง แด แด เอย
 พราก ชู้
 เกวียร กว่า บ่น เอย
 เร้น ร้อน รน ทรวง

หน้า ๓๔

โคลง หริภุญไชย

ตุ ถึง ยาง หนุ่ม หน้า
คิด ถ่อง ถึง ทิพ ดวง
รอย คั่น รุน รศ รวง
ญา บ ยถ เย็น ขำ

เน ลำด ผาด แผ่น ผ้าย
พระ พริบ เสียง ฟอง ไฟ
อด พฤษ พนา โดย
รัก เทพดา ดิน ดั่ง

สิม พัด วัน แวน ผั่ง
เพติง พดุง เพียง ถ่า ขา
คินณัง แผลก เมื่อ คา
แหม ขวาก เถา อ้อ อ้อม

พฤษษา ล้าง คั่น งอก
เขี้ยว เติบ คุย พัน โปทะ
มูนบ สกต ร้าง รวง โร
นิราศ เสียง รอน ไร่

พพิพรศ ซอย ซอน นี
เจบ จำ จือ ทอง เจียม
จัก เขา อัน ไต เทียม
ทุก พี่ ญา ร้อน เร้า

หนัก ทรวง อยู่ แะ
คอก พ้า
สวน เทพ ภูต ฤา
ข้าง เข้ม ยง ทอง

เผา ไฟ พี่ แะ
เผ่า พั้ง
สาย เจ็ด ม่อน แะ
เด็ด ดั่ง ออก เรียม

ผา ณะกา ดิช แะ
ถ่า ถ้อม
คม บาท งาม แะ
ตุจ อ้อม ออก เรียม

เงย โงะ
พลิบ ไม้
อก พี่ เพา นอ
เว้ง ร้อน ไฟ ถน
รม เรียม ราช เอย
จาก เจ้า
คาม อ่อน อวร ษา
ถ่อม ถ้า ถนอม อวร

ถึง ถึง พึง เก่า หั้น
เกียน ก่อน ชุม ยง ยาย
พนิก พนม ถาย
ไท ว่า ส้ม เจ้า จัง

พ พัก ชู ช้อน ช้า
ชัก เชบ ชวน รา อัน
พา ดี เด็ก พัน สัน
โต ด่วน ค่าง เนื่อ นื่อง

นา วา ใน น่าน น้ำ
หัว ตาษ กำ พล ชาร
ฟก ฟก ช่อ เซย ปาน
นำ ชิน นัง น้อม ไหว

แสตว แสตว พาย ฟาก พุ่ง
แค้น สุนัข นานา หตาย
คัด เรียม กรร แสง ฟาย
ยถ เยื่อง ไต จัก เต็น

ตุ ตาษ ถึง ตาษ คั้น
ชม คณา ของ เนิง
โน ต่ง ตู เมือง เจริ
ริก ร่ม ทุก ค่า ค้อม

หัว ฝ่าย
ยอม ยั้ง
เหตือ ร่ม รุกข์ แส
จวม หั้น หา อวร

เห็น หั้น
คอบ ค้อง
โกย พี่ นา แม่
นาถ ได้ พึ่ง มโน

นั ที่ ทวาร
ดอกร ไม้
เรือ นาท เมิน เฮย
ห่วย ห่วย คง คา

สินธุ ส่าย
หลาก เหล้น
ฟอง เนตร นุช เขย
พ่อ ให้ หาย ทรวง

ราย เร็ง
นัง พร้อม
เทพโลก ภู่น แส
ยอม ยั้ง เขา นอน

ยอม นุช เนื่อ ช่อน อ่อน	เชย ชิน นามะ
ช้อย ห้อย ด้วร เสดิณ ยิน	ยิ่ง ถ้ำ
อัมมร บำเรออินทรี	อัคร เทพ ทิพ เอย
อก อ่าว อ่า พถิก ขว้า	เชือก ร้อน รน เสน่ห์
เกษนา จัน แจ่ม ก้าน	กระดำพัก
ฝน ขว้าย ของค์ ธร อัคร	นุช เนื่อ
มะยัก น้ำ ถูบโลม มะยัก	เชยร เชน งาม เอย
ยถ ยิ่ง ขวาน พ้า ใจ	เจียด ขำ ขวัญ สดาย
อัคร คง คา คำ แถ้ว	รอน รอน
ด้ร ด้ง เกวี่ร ชอน ชอน	คดาค คด้อย
บั๊กซี่ ด้ง เสี่ยง วอน	วอน เจต รัก เอย
ไธเฮน คุช ด้ร้อย	มิได้ สดุดา คต
ยิน เสี่ยง โน เรศ ร้อง	งุม งุม
คิด ถ่อม ถึง ทิพ จุม	แจ่ม หน้า
บั๊กซี่ ถ่า ถ่น ชุม	ชม มิ่ง เวีย เอย
หุดอ พี่แรม เรน ถ้ำ	ถ่อม ชู้ชาย ดงน
ดา วัรวัถ รำ ถ้อย	โก กิด
ยะเยือก เสี่ยง โย ยิน	เยื่อ ขำ
เท ทรวง เตือด เต พิน	พิศ เรก ไป แะ
เจบ จำจ้อ คดิด คด้า	คดอบ เนื่อ นพคุณ

นึกเบา จับ ปล้ำเบา
 ขวาม แหวก เทบีน บน
 เรียม วาน โผดแผดถ
 บิน บอก นุช เนื้อ น้อย
 ราตรี เทียน ที่ป แจง
 มัว ม่อม นนตรี ตาม
 ชุตตา กั้น โถง นาม
 บุญ พี่ ภอ เป็ดอง ปลัด
 สันทยา ยาม เยี้ย แต่ง
 หนาว อ่อน อยุพิณ
 อรชร ชอบ ยามยิน
 ขาม เชื้อต เสง น้อย ร้าง
 ปาน นั้ นก นิม เนื้อ
 จัก โอบ เหว องค์ อร
 หนาว ถม ถ่วง อรชร
 เมียน ปล้ำ นุช น้อย เร้น
 รุ่ง แด แลว เข้า ชอบ
 ชม คื่น เคม ไพศค
 ภานุ เน่ง บรรพค
 เกวียน ก้อน นุช ยัง ย้าย

เวน
 รำ ร้อง
 โดย พี่ พัดน รา
 พร่อง เพอ ทิชาด
 เจาะ งาม
 คัง ถ้อย
 ชัก ชอบ ชื่น เอย
 ปล้ำ ช้ำ เชา ทวง
 ถม ถัก
 พราก ข้าง
 อุด เล่า ไป เอย
 เรียก ขวั้น ขวั้น มา
 ส้ม ส้ม
 อ่อน เหล้น
 ใจ พี่ มา เอย
 รำ ถ้อน ถึง อวน
 ขวน รศ
 เล่า ฝ่าย
 รัง เรือ มา แย
 คัง แคว้ คตของ ถนน

หน้า ๑๘

โคลง หริภุญไชย

สัญญา ราม หนึ่ง หัน
ที่ รูป ไท หัง เมง
ถือ ถา ตาบ กับ เกวง
ช้าง จระเข้ พัน เกด้า เกดัยว

ข่ม สุก ขวอย ผ่งแผ
แดง คาค เค็ม อาราม
บุณ สุนก พัน ไพโร สนาม
ฤา บ มา พร้อม ข้า

บง ช้าง เฝียว ไม้ ค้อม
อ้อ อัด นู เนื้อ คัด
ถ่า ออ นอน เทียว หัด
ยิน ต้า เฝียง นู ถ้อง

รกรก เห็น หน้า น้อย ดุจ
ยิน แต่ คา จัก ฝน
รอย คน แต่ ใจ ขวณ
ศรี แม่ มา น้อย หน้า

อัน รัก ร้อย พ้า ฟาก
คือ อยู่ ถาง ทวง หน
บรัก เด็ก สัน ขน
ฤา ห่อน ยด แยม หน้า

บุญ เสง
ม่าน เจียว
สกัน แก่น คน แะ
แกว่น สู้ สงคราม
ผายงาม
หว่าน หน้า
สันติ เช่น รัก เอย
บุ่ง ชุ่ม ฝน
ไกว กวัด
คถ่า ร้อง
เทียม พี่ เพา เอย
เที่ยง ถ้อง ถาม เรียม
เห็น หัน นามแม่
ไซ้ หน้า
ชวน ชื่น มา ฤา
กว่า ค้อม กระหาย หน
ภูกุด - ก็ ดี
แห่ง ข้า
ใน เว้น วัช ขอย
นาถ เอย วัชพา

มณีนี แก้ว กัด้า เกิด

ยัง มิ เป็น ยด นา

อัน อวณ ชึ่ง ทรา

ยนิ ยิง ชวน ชิด ห้อง

ถึง ศาตา เทพ หัน

ชุม เทียว ไท ชิน บุคร

ภานุช แลวง กงอุด

เรียบ ดำเนิน นิจุ จัง

ศาตา ถิน ห่อ หัน

ชัก เชือก เวถิ บน

พงษ์ เทพ เทพา คน

ดำมี มา น้อง แก้ว

คราว นี้ ร่ม ร่มเลี้ยง

ถ่าย เลี้ยง ผิน ทาน และ

ฝูง เทียว เทา ทอ และ

โอ้ เอน ดุ เนื้อ อ่อน

คราว นี้ รอน ราน ร่ม

จัก จอด ถึง นักรว

มัยยา ขว่าย อว พา

เจ็บ จำจือ หม้าย หม้า

ถาง คา ก็ ดี

นำ น้อง

ยนิ โยชนี

ห่อ ไร่ วัชช เรียม

บริสุทธิ สว่าง แสง

ย่อม ยัง

โชน อว มาเอช

จอด เจ้า จักดล

หัก ชด ก็ ดี

บ่อ หัว

ดัก ดาด เรียม เอย

พี่ ชวน ดุ

ไพร พระ ออก แสง

ถาว ร่อน

ครอง ร่ม รัก แสง

อ่อน ได้ ดล เอย

ราว หา ยาก เอย

ร่ม หว่า

ผัด ราก รศ เอย

แม่ ช้า แถม ถนอม

หน้า ๒๐

ส่ง สวรรค์ เจ็บ จาก ชู้
ใด คำนวณ มา แทน ทศ
มวน ที่ ก่อไว้ อัน หด
ตาย ชี ฉาง แล้ว ให้

ส่ง สวรรค์ สุด เท่า น้อย
ใคร มิ เจียร สดาย มี
หก สวรรค์ ที่ ธรณี
ตาย ก่อ ฉาง แล้ว สู้

บุรี ร่มเยศ แล้ว
คือ ข่าย บน บัว กอ
สี่ มุข เมฆ มุ่ง หอ
ทวาร เชื้อน ขึ้น แข่ง ช้าง

ฤษี สรรพ สาท ให้
ทั้ง แปด ตำ รัชฌาณ
อำพร วัง เวท ยาน
ปด ที่ อ่อน อัน ร้าง

ฤษี ศักดิ์ สาท ส้าง
ยัง ก่อน มัง ราย เริม
ตั้ง ขาร คิด เชียน เต็ม
กอบ ก่อ ทุก ด้าน ค้าว

โคลง หริภุญไชย

แวน ขดต
เทก ได้
อก โศก ทุกข์ นี้
ส่วาง เลี้ยง ใจ เริม

นช ศรี
มี รุ
ฤา เทบ เทียม เอย
สู้ ก้าว ดวง นิพาน

เดิน กรมอ
กับ ตั้ง
เคย เลิศ งาม แด
ข้าม วัคคิ สดง

ชฎา ชาร ทาน แด
เสพ ล้าง
ยัง เมฆ ไป แด
รับ หือ สม สมน

เดียว เต็ม
ราช ท้าว
ตาม รูป รอย เอย
หาก แล้ว โดย ฤทธิ

ยด เห็น พระธาตุเจ้า
 เปน มื่น อุพารักษ์
 ทาย กร อารุญักษ์
 ปราสาท ใส แสง ชำ

ประ ทาย ทวาร ค่อ ท้าว
 อเนก น้อย ปา บึง
 บริเวณ ถ้ำ แดน องค์
 ทั้ง สี่ สม ควร ชำ

มหาชิน ธาตุเจ้า
 เหมื่อน แห่ง คำ สิง คี
 สัตว์ คำ คาค มณี
 เปดว เปดง ดิน พัว เสี่ยง

เจดีย์ ชิน ธาตุเจ้า
 ขามโศพิศ พงาปราณ
 ทักมณมิภอปาน
 ฤๅ เดศ ได้ ทัพ เท้า

มหาชินธาตุเจ้า
 เปน มื่น ทศตักษ
 เสง แด มิ ไกร ทัก
 เทาติวง หวาย พัว

จอมจักร
 เดศ ถ้ำ
 รม เจด งามเอย
 เมื่อน้อง นารี รม
 ถึง ชง
 เหนก ชำ
 ออก แห่ง น้อย เอย
 ดอบ เติง ศุภสาร

เจดีย์
 คู่ เพียง
 ควร คำ เมือง แะ
 สว่าง ท้าว อามรา

ศรี สถาน
 เกษ เกด้า
 ภอ คู่ คบเอย
 เท้า เว้น อุมพาศรี

จอมจักร
 เดศ หล้า
 เทียน แทก ไค เอย
 ฟาก ค้าว ดาวตึง

ระวี้ง เวียง แวด ชัน
ทุก แดง เกล็ด ฉักร ทอง
พิหาร สี หสัง ยอง
เทียม ถวี่ ช้วน เซื่อน

บริเวณ ละ เลื่อน ถ้อม
สาว บ่าว หญิงชาย คัด
รัตดิน ทิวา วุต
บ ห่าง สัก เมต แม้

พระที่ปดณ แจ่ม จัน
บริ เยศ หาด หโต
ปารนี้รม กตาคิด
แพง เจด เนื่อ น้อง ให้
สระศรี ใส ส่อง พ้า
แสงส่อง มน ดน ต้น
สระสาต้อง เห็น หัน
โอ้ว่า ยอด น้อง แก้ว

นิสาสาว บ่าว พร้อม
เมียง ม่าย เผื่อ ผัน ทุก
สา อวน ออก มา ศุก
แพง เจด วาง ไร่ น้อง

ลม สอง สว่าง แะ
เทพ เอื้อน
ยัง เจื่อน งาม เอย
สี ดำน ถึง ถล

ปานะสัค
คัง แคว
ชัน คำ คิ่น เอย
เมื่อ ไก่ วิพาตา

หัตไทย พี่ แะ
บ่ ได้
กอง พี่ พูน แะ
ช่วย ตั้ง อนุโม

วระบัน
เพริศ แพร้ว
ยัง เพื่อน แพรว เอย
กว่า นั้น นาน เห็น

ลม สุกนี้ นั้น แะ
แห่ง ห้อง
เดิม เช่น รัก เอย
นาถให้ ทิพารม

นับ มือ ฝับ แผ่น พร้อม
งาม ต่าง งาม ภูษา
จัก เทียม แทรก เสน่หา
หุดอ แต่ ร่วง เวียม ดั้น

ทง ทอง ทัง ที่ป ตั้ง
บี คู้ ทัช ชินา
เปน ผล เสือ กิริยา
ถวาย องงค์ น้อง ไต้

กระษัตรา ติง เกษ เกส้า
เปน ล่ากษี เวียม หมาย
วาง เพา โปด ทัง ถวาย
ก่อ เหตุ น้อง กัน

สุพรมมาถ มิ่ง ไม
ท่าน ทัง ถวาย พินพุม
ปราไธย พุทธังคุม
อุเทศ ทัง ชว้ย ชู้

รัชนี้ เพียง พุง แจ้ง
แต่ง ล่อง รั้งศรี จันท์
ตำมินี ดุจตุ อัน
สนุกนี้ ส่นาน ค่าว หน้า

พนิดา
ย่อง หย่น
หา ยาก ยิ่ง เขย
กถิน แก้ว ฟ้าโดย

บุชา
หวาน ไหว
ยัง ชิน รัก เขย
แต่ แด้ว ไถ่นหา

ก่อ ถวาย
เหมือต หมั้น
เสี้ย รุ่ง ก็ ดี
ควม ชู้ จวน สดาย

ทวาย ทุม ก็ ดี
เรียม รู่
ควม โดทย นี เขย
ชว้ย ค้า บารมี

จวร ตรีวัน
แจ่ม พ้า
ระวี แว่น ยิ่ง เขย
หุดอ หล่ม เมทนี

อดล้า เสียง ด้ว้าง สร้อย
 กรกัน โถง วัณท์
 บารด เรียก มาดี
 ตรี ใจท ทุ ทุก ถ้อย

เอน ดุ น้อย น้อย พราก
 พอย เพื่อน ฤ อวนไธ
 บมา แผ่น ปราไธย
 เมียน เปด้า ออก น้อย โนน

จินพิม เพาโพร เพียง
 ดอร ฝ่าย หน เหนือ ดัน
 ถาชา แผ่น ฉาย ผัน
 ผด ผื่อ ถึง เจ้า ไต้

พิหาร ยาว ยิ่ง กว้าง
 พุทธรูป องค์ อุปทาน
 ยืน ยัง เยี่ยม พิมาน
 สึง มี มา พร้อม ขำ

ถาชา เทียน ที่ป แม่้ง
 เปน ส่วน ศรี วนิดา
 ทุกทอง แทก คายา
 เปน ส่วน บุญ น้อย ถ้ำ

รัชนี
 อำน อ้อย
 เบง บาค รุมเอย
 เถียง ถ้อย ตามไชย
 เรียมไทด เช่น นช
 ยาศ โพน
 สึงวน หมู่ ชุม นช
 นาค เอ้ย ไคทยา

ภอ กัน
 ฝ่าย ไต้
 ผด ผื่อ อวน เอย
 แค เทิน ทิ โภชา

พิศดาร
 เลิศ หล้า
 รมนียอด โยง เอย
 แค่ง ค้าง ปนิธาน

มาตา ก็ ดี
 กิ่ง กำ
 ยัง ขึ้น ก็ ดี
 เลิศ ขำ ขอเวร

ชินา ทัง แปด เก้า
 แปร ฟ่ง สวดี ปู
 เคน พระ ชองคัก
 เปน ลากชื่อน้อง หน้า
 ธาธา ไหล ห่อ หื้อ
 ก่อ เท้า เมิง อัน พัด
 บัจุบันเมื่อ ผด คัด
 พิโยก นุชนี้ ถ้ำ
 นัก สัตว์ ทั้ง เก้า เรียง
 ขยำ ถุก ถักขนาหล
 รับ ราช กุศล
 ศิว บาป หลดอนใด ต้อง
 อิน พรหม ครุฑ นาค น้ำ
 จัก แบ่ง กุศล ต้อง
 ทวี คุณ ค่อย ปูน ปอง
 บัด ชื่น นุช น้อย ได้
 วัน เพญ คัด เสพ ส้าง
 เพญ โพน สราอด
 ยัง แสง เพี้ย สัตถ์รด
 ถอ ไข จง ฟาก ชื่น

สัพพัญญู
 แผ่น ผัว
 นา พี่ รับ ภา
 แม่ ได้ โดย เรียม
 เปน สัจ ก็ ดี
 พรากร ช้า
 ต้อง จาก เจียน ภา
 เดิศจู ใด ประเหียน
 รับ ผด
 แห่ง น้อย
 ดนอง โขก ไชย ภา
 ค่อย หื้อ นักภา ผด
 นำ ดนอง แครา
 ส่วน ให้
 หมายถึง เมียก มุญรา
 แต่ ด้วย อักขา
 อุโบสถ
 ค่อย ถัดนี้
 ใส่ จ้าง งาม เขย
 หน้า น้อย เอง ถวน

หน้า ๒๒

โคลง หริภุญไชย

ล้าถึ วาง รุ่งแจ้ง
แปลง เจด เชง ปรีดิ์บัค
เบง จะ จำเนียร วัต
สระ ชีพ วาง ไ่ว้เข้า

จิ่ง เต๋อ ยบ ยระยาคร พ้อม
แหว วาด หาง ยุง กวัก
เงิน ทอง ณะ บำทัก
ตาม พวก คัมภีร์ เหล่น
ภาะ มุก คิ้ว ค้อม กิ่ง
เฮว ช่อน กำพด พัน
กัททะถึ ณะตาวัต
เพิง แ่ง พลับ เต้า ตัง

เซียง กำ เกตาเต๋ยง แกว่ง
นุ เนื้อ ใน ทอง สดาย
ปุ่น เต๋จ แต่ ขวัน ถวาย
หัทเยศ ใน เนื้อ น้ำ

บาท บท คุ ท่อน คิ้ว
ยอ บาท ชุย ชุย ยิน
รอย เรียบ แต่ เต็ม กิน
มูญ ค่อย ชุ ชัก ล้อย

จำจรรต
ม่ เสร้า
วัน คำ ก็ ดี
เขต น้อย อิดถรรม
เพ็ญ พัก
แหว่ง เต็น
ทุม ทอด งาม เขย
หาก ถั่ว หลาย ระบุว่า
เกา ทั้น
รวบ ร้าง
ถม เพิก เพี้ยง เฮย
เต่ง ตัง ผาย ขจร

กถอน กาย
ขาด ขว้า
ชีเวก เวน เขย
ชุ่ม แล่น สระวิรัง
เซียง ชิน เซ็น แม่
จิด ค้อย
นรีราช ฤา แม่
สู่สู่ ส้ม ส่นอง

นัก คุณ แคน คู่ ค้อง
 ไพ โอฐ สดาย สดับ ได้
 บาง ตู บาท บท ไป
 เสถย เยอ ยน หน้า ช้อย
 ส่าย นัง เคาะ ไค์ เค้น
 บาง บาท เยอ เทาะ แทะ
 ถอย หดัง เจา เคาะ แกะ
 ส่อง ฝ่าย เคาะ เค้น เค้า
 เสน่ ไค์ ตาม ชัน
 ส้ม สอด ยืน ยิง ยุท
 รอย เรียม สาค สิบ อุด
 ปูน จืด หน้า น้อย น้อย
 เทา เรียม ร้าง เจ้า จาก
 ขก ชั่ง อาตุร ตา
 เคม เสง ขึ้น ไคร สด่า
 พง เจต ใน น้อย ถ้อย
 อ่า เห็น หน้า น้อย เท่า
 ดับ ไศก ทุก บัน เทา
 มิถู มิถวน เอา
 ผั่ง อาคม ขวัน ขวัน ช้อน

ดัดในย
 ดอก สร้อย
 พง ร่า รัก เขย
 ชอม ด้วย โดย ระม่า
 เยาะเยะ
 ทอด เท้า
 ชดางถัน ไป เขย
 ผัก พัน บาร เถิม
 สูง สด
 ห่ม ห้อย
 ตม เร่ง เรียว ฤา
 นาท เขย เรียม เห็น
 เจียร พระงา งาม เขย
 หมด ม้วย
 เถลิ้ม เกษ ฤๅ เขย
 พี่ ถ้อย ถึง ขวน
 เห็น เจา ก็ คี
 ที่ ร้อน
 องค์ ขึ้น เทียม แซ
 แ้วน แก้ว วนิดา

หน้า ๕๘

โคลง หริภุญไชย

คน ไก่ จิตร เจต ไซ้
เมื่อ ผาก ทิพนงค์ ไวย
เทท วง ออก ออก ใน
ตาย บ ตาย นั้ ไม้

ทรวรค์ นั้ อง นาว
นั้ ก เยี่ยง ไต จัก ทน
จึง ไป เตี้ยว เคน ยถ
เขน ก นช นั้ อง ว้าง

มณฑป พระเจ้า บ่อ
สูง ใหญ่ ย่อง เอง พวย
เทียร ทง คู้ คบ ส่วย
มถ เมื่อ เรา ย่า ช้า

นากี ส้ม สด ส้าง
ปฐ อาศน์ อิง ทะเพิม หลาย
เทียร ทง ทิพ ถือ ถวาย
ภอ เท้า ที่ป เจ้า ช้อน

นพ พระ ใต้ ยาศ์ เยื่อง
วงเวด ผุง ธิณา
พระ พุทธ เปถียน อิริยา
เทียน คู้ เคน พระ เจ้า .

เมื่อ ไชย

แวน ไว้

ปาน ใน นช แะ
มาศ ไม้ เวทนา

เว วต

พี ร้าง

ยัง รูป อวน เขย
แ่วว ไซ้ หาย เตย

เกือ กวย กว้า เขย
เพื่อน หน้า

อวย แวน วิก เขย
ชาติ นั้ เนอ มุณ

มหา กระจาม

ถูก ช้อน

เคน คู้ อวน เขย
เอก อ้าง ปนิชา

บัคิมา

ไผ่ เค้า

กุ โนต บ้าง รา

จุง ได้ ปะจุนัน

มิดา เขียม ยี่ เขียม
 ไข ปาก ปาน จัก ถิ่น
 คชสาร คู่ จัก ถิ่น
 เมียง ไม่ ต้อง เบียง เบี้ยว
 ยัง มี พระ คู่ ถ้อม
 ยืน ยัง อยู่ ประจิม หด
 เพราะ เรียม ทุก ถน
 ขอ ผิด ฝาก ให้ โพน
 ขรณี เค้า ดัง ทาศ
 เต็ม แต่ บุป พัน เถิง
 หวัง เห็น ที่ เทียน เทิง
 ยด เขื่อง ไต จัก กัม
 นักรวรม เขศ ย้อม
 แผง พัน ฤช คน
 ภาเจิง ทัว ทศมณ
 เมือง มิ่ง พระเจ้า จัง
 ละมิง พิง เพียง ม่าง
 ดาว บ่าว ชุมชน เดียร
 บ เห็น นิรม เบียน
 บัด เบือน ออก ฟ้า ไซ

ยัง ยืน ก็ ดี
 คาน เคียว
 ถง รวด รัก เอย
 เป็น คู่ สบาย ยวย
 จัก ถอน
 แห่ง ไนน์
 ฌาย เล้น ห์ รัก เอย
 เพื่อ แก่ กาม เรียม
 ดี เถิง
 คำ สดุดี
 ใจ เช่น นาม
 กว่า นั้น นาน เห็น
 สากถ
 แต่ง ตั้ง
 คด ทวีป เว้น
 เจียม จ่อน จาม เท
 ถุ เกียร
 ระคาษ ไหว
 บัด เบือน ทวง แะ
 ชวด ได้ คด มณีน

หน้า ๓๐

ข้าเห็น หน้า น้อย เท่า
ปอง เปลา อารามสรว
พระพุทฺธ เปื่อยว ดุ ฉนั้น
ไถถ กลิ่นรศ เข้า ถัง
ถึงพุทฺธ รูป อัน
ก้อม ก้อ เปนขถง ทัง
ทำบุญ เพื่อ บุญบัง
กุโนช พระเจ้า จ้าน
ทุกศฺตร แข่งล้าง
องค์ หนึ่ง พระกศฺปา
โคตมจิงจรคตา
เชิญเรวย รศ เข้า
ตั้ง องค์ นิพนธ์พ้อง
นิโรธ รศนิพาน
ยัง พระอะไร นาน
จัก บอกรบท คต้อย คต้าง
นาน นัก ชลิตว แต่ง
เพี้ยญโพชน์ เรียม นันมี
ปฐารปรอยมี
ก็ เทียง ละ แก้ว หมัน

โคลง หริภุญไชย

เห็น หรรษ
พวงแห้ง
เดี้ยว พี่ นี แม่
ยัย แต่ง ออก เรียม
ย่นยง
ดี คำน
ภม แม่ มาแม่
ค้อยแก ก้าม ส่นอง
โกธนา
เจื่องเจ้า
ว่าง ตำส นาเฮย
ม่อน น้อม ทูล ถวาย
สงสาร
โมฆม้าง
ดงโตก นี นอ
แต่ หื้อ มา นิพาน
ตำส
อ่าน บั้น
ผด มาก นักเฮย
แม่ เฮย ยาไสถย

ขึ้นพิมพ์มิขม้าง
 มี หมู่ บรवार
 เปน กระษัตริย์ เด็ดด แต ดาต
 ชด เนตร นอง น้ำ พร้อม
 บาง องค์ มุขมายุ ม้วน
 ดังเวท ใน ใจ เจียม
 บ เห็น ที่ รัก เพียม
 แถม อัง อก ใหม่ หม้า
 พระพุทธ สัม สี่ ห้า
 สุธ้องได้ศรี รง
 เรียม เห็น เวทนา ปลง
 เทียนรูป ทูต เจ้าจัน
 ตา พระโศ เกษ เกลา
 ถวาย ส่วน ศรี องค์ อร
 ฉายัน เยีย ยิน วอน
 ถึง ขาดุ พระเจ้า ไหว
 อักขร ดา คำ เข้า
 จันทร แจ่ม สัก กระวี
 เหา รสราช ภูมิ
 นาง นารถ ยด แยม หน้า

นิฤพาน กิด
 แวด ถ้อม
 โกรรูป รักนา
 พร้อง หน้าบุทยา
 เหมือน เรียม ราช เอย
 จ้ม หน้า
 ใจเล่า แด แม่
 มาศ น้อง นิราราม
 หกองค์
 หวาม ร้อน
 ใจ ขึ้น ชม เอย
 จุง ห้าม โพยโทย
 แบก ปลอน
 อ่อนได้
 ใจ พี่ มา เอย
 จัง คัง สกิ เปน
 รัชนี้
 วาด พ้า
 มาอำ รุง เอย
 คัง แค้น ปนิธาน

นิบาทสิบแปด แก้ว
 ปดง บำวชมวระนิดา
 ศรีสรรพ อารุง พา
 สนมนาฏ เตือน เตือน ถ้อย
 ธาตวาทะห้อย เนื้อ
 ไทงาศลัน เถลิม ปาน
 อานาสาครพนพาน
 ยดยั้ง นาง พ้า แยม
 พี่ ชุมชมชื่น ย้วน
 ทะเจียก กรอมกุนทาล
 เพณีนเตร เตือนน มณ
 บุญจอม ชีพิตร แก้ว
 เถงถักษ มี ไกร์ คร้า
 คีอ เทพนินิตร แปลง
 ภาษาลำปาง แสง
 ยดนาฏ ต่าง น้อย ถ้า
 นับ ยด ยาม จาก น้อย
 ด้ายสืบ ชีพิตร มา
 เค็มงาม ต่าง ภาษา
 องค์ คอ องค์ น้อย แท้

กัดยา ก็ ยา
 แท้ ห้อย
 รารุ่ง งาม เอย
 เนตรหน้า เคมพลาณ
 ทิพนมาด
 แต่ง แต่ง
 เพ็ง เพ็ง งาม เอย
 ย่าง ย้าย ตะวัก
 ยามยด
 เพร็ด แพร้ว
 มกุฏ เกษ นาง เอย
 แก่ น้อย ขอเวน
 ครวญแยง
 แปลก พ้า
 โสภิศ งาม แสง
 ถ้อยใจ ยด ขวน
 นงค์ พงา นีแม่
 รอด แท้
 ชุช่วย คาย เอย
 แทกได้ฤา ประเทษน

พกาเพลิง พดุง แจ้ง
 ตะ ดิตเทศ ทั้ง ทวย หาร
 กระ ครัน แม่ บัวบาน
 หมิไซ่ บุญ นื่อง น้อ
 เพี้ยเพลิง ภอ พุง ชื่น
 ไล่ ล่อง เสี้ย นงค์ นุช
 บมา เด็พสะหะยท
 ปูน ชีพ วาง แถ้ว ย้อ
 นบ พระ ถึง รุ่ง ไกถ
 นึก นัง บไธยา
 ทำ บุญ แม่ นมหา
 ก็ เพื้อ นุช นื่อง แถ้ง
 บุณะ มี แม่ นมอชอบ
 โอน อารุง ปนิธา
 ทักชินหลัง ขาร
 นาง นาฏ รong รับ น้ำ
 ลา พระ ชินธาตุเจ้า
 ถวาย คิลา เพี้ยญ ภักตร
 ประจง จอด จักร วัติ
 มัต เดียว ขอ หื้อ ให้

โชต การ
 ไม่ หื้อ
 นิโลก ครั้ง เอย
 มิได้ คัด ดู
 ชั่ง สุก ช่าง แส
 นาฏ น้อ
 ยาม นอน ตัน นี
 ยาม นื่อง รก คด
 วิภาดา
 ค้อ แจ้ง
 ปรา ไหญ่ ครานี
 เด็จ ล้าง ขติเร
 จักดา แถ แม่
 ลั่ง ช้า
 เปน พัง ครานี
 นอบ นัว โมทนา
 จอม อรรถ
 หว่าน ไหว
 ผล เพื้อ ทิพ เอย
 แห่ง นื่อง วิภาหา

ดา พระ วรเชษฐ ธรรมชัย
 เทียร ที่ปทุม มาดา
 ประจง จอด พันดา
 ก็เท่า จง จัก ไซ้

ดา พระ ชินเชษฐ ธรรมชัย
 เปน ปิ่น บุรี ชง
 มกิด กริ่ง ประสงค์
 สัก ชะติ อย่าง เร่ง ร้าง

บรม เมฆ มั่ง มั่ง
 ชง เขต ไพร สิมพลี
 เบง จาง เกษ โหมก
 อัน พินิต เร็น ร้าง

ขุน เทนิราช แก้ว
 ไต่ ชาติเจียน ยุคมาต
 ยัง ดุจ บาดาล
 สามี ดุจ กว ไกล

กัณฐ์ ราช ร้าง
 วาน หวน ใน ดิน เชน
 นาง ยักษ์ ผก พัน เชน
 อัน พื พัด นอง ช้ำ

ปะ พา พิโยก ธรรมชัย
 สมุทโฆษกว้าง พินทุ

ชินชา
 หวาน ไร่
 ทิพเท่า ถวน เชน
 มาท เมือง บุรเพ
 ชินวงษ์

เขต กว้าง
 สักอื่น ไร่ เชน
 ร่วง ชัย โพน เชน
 ภาวดี

มั่ง มั่ง
 สักอื่น วาน เชน
 สักอื่น แก้ว นิดา

กุ่ม การ
 แม่ ไร่
 พติราช วัน นา
 ชาติใน ดุจ ยัง

รัฐ เชน
 ด่าน น้ำ
 มาน โมธู วันนา
 เว้ง ร้อง ระเห่น
 สักอื่น ก็ ดี
 มั่ง มั่ง

โคลงหริภุญไชย

หน้า ๕

ชุน มาจาก เจียน อุ
 ออก พี่ แอ่น ร้อง ร้าง
 กุศรา นิราศ ร้าง
 ยัง ตาม ดุนงศ์ ศรี
 ดา อื่น น ปาณี
 จัก แม่ ราม รศ น้อย
 เมว ร้าง นิราศ ร้าง
 พระ ก็ เอา นงค์ พงา
 ยัง รู้ ดำ มุณ ตา
 ดึก ล้วน ยัง ได้ ได้
 จาก เจียน เนื่อ เกด ยิง กัด
 ยงศ์ อร ส้ม ส้ม ร นอน
 พราก ขวั้น เดือด แด ดอน
 ออก ม่อน มร มา บัน
 พระ เม้า นอระ เน่ง คอบ
 เหมือน เมื่อ ทำ กิริยา
 เจต เขา กระ เสง จา
 ถมอ ชาติ คล้าย กล้า
 คราว คราน ถึง ถ้าม ห้อง
 หริ ร้าง ดอง อาคต
 มุน กระษัตริย์ บำเพลา ทุน
 ถวาย แก่ นุช น้อย อ้าย

ดำราช
 กว่า เบื้อง มร เพ
 ภาวดี ก็ ดี
 ร่ม ห้อง
 ยัง ยาก ครา นา
 นาฏ ไท้ ทูเร ราง
 ชีตา เดียว แม่
 แผ่น ผ้าย
 ดู เจต เดียว เอย
 เพื่อ ผู้ หนุ นาน
 องค์ อร
 พราก ขวั้น
 ออก ม่อน มร แธ
 ขึ้น บำ ไท้ ทรง
 เรียม ทุกข์ เทือน
 ขวส ช้า
 แด เดือด ค้าง เอย
 คอบ ขำ ฤ ฤ นอม
 หริภุญ
 ราช ร้าง
 กิพอา ชา เอย
 อำน เหล้น หาย ณง

หน้า ๓๖

โคลงทริภุญไชย

มรรคาเพรง พราว เหม็น	เม็น นาน เน่ง แซ่
ทริภุญไชย เชฐ ถาน	ธาตุ ตั้ง
ร้อยเจ็ดสิบแปด ประมาณ	บท บาท มี เขย
เป่น ตำนาน เรือ รัง	แต่ง ตั้ง เปน ตำ
เปลี่ยน แปลง ร้าง รือ ยาก	โคลง ถาว หึ แซ่
พจน พากย์ แผก กต ฉาว	ช่าง ไต้
คำวิ ทวิ ตรของ ตำว	สิบ เยี่ยง คุเขย
จัด พอ ชู แรง ให้	บาท เบื่อง คุณ เณติม

